

1975 மார்ச் 11]

(முற்பகல் 10-00)

5. பார்வையாளர் அனுமதிச் சீட்டு பெற்றவருக்கு அனுமதி மறுக்கப்
பட்டது குறித்து.

திரு. தி. சி. ஆ. சிவப்பிரகாசம் : தலைவரவர்களே, நேற்றைய தினம் முதலமைச்சர் அவர்கள் பதிலுரை கூறினார்கள். அந்த உரையைக் கேட்பதற்காக எனது தொகுதியிலிருந்து இரண்டு பேர் வந்திருந்தார்கள். நான் அவர்களுக்கு சனிக்கிழமை அன்று 12 மணியிலிருந்து 1 மணி அளவிற்கு ஸ்பீக்கர் பாஸ் வாங்கியிருந்தேன். நேற்று அவர்கள் வந்த சமயத்தில் அவர்களை 11:55 மணி அளவில் வந்த அவர்களை, உள்ளே விட மறுத்திருக்கிறார்கள். எனக்கு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய இரண்டாவது அனுபவம் என்று நான் கூறிக் கொள்கிறேன். இதற்கு முன்னாலும் இப்படி ஒரு சம்பவம் நடந்திருக்கிறது. இதனால் நான் எனது தொகுதி மக்கள் முன்னால் தலை குனியக் கூடிய அளவிற்கு இந்தச் சம்பவம் நடந்திருக்கிறது. ஆகவே இதைக் கண்டித்து நான் சபையை விட்டு வெளி நடப்பு செய்கிறேன்.

6. அரசினர் சட்ட முன் வடிவுகள்

(அ) தமிழ்நாடு 1975-ம் ஆண்டு கடன்பட்ட விவசாயிகள்
(தற்காலிக நிவாரணம்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை
சட்ட முன் வடிவு எண் 7/1975)

THE HON. THIRU O. P. RAMAN : Sir, I beg to move—

“ That the Tamil Nadu Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Bill*, 1975 (L.A. Bill No. 7 of 1975) be taken into consideration.

In moving the Bill, I wish to say that there has been a widespread drought in this State and the agriculturists have borrowed debts in order to tide over the crisis caused by the failure of crops. It is in the interests of the general public that, at the present time, agriculturists should be spared the distractions and expenditure involved in litigation launched by their creditors and be enabled to rehabilitate themselves in order that the maximum possible advantage may result to the State in the matter of production of food crops.

* Published in the Tamil Nadu Government Gazettee Extrordinary, dated 8th March, 1975.

[திரு. ஓ. பி. ராமன்]

[1975 மார்ச் 11]

In order to give temporary relief to the agriculturists, the Tamil Nadu Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Ordinance, 1975 (Tamil Nadu Ordinance 1 of 1975) was promulgated by the Governor on 16th January 1975 to provide that no suit for the recovery of a debt shall be instituted and no application for the execution of a decree for payment of money passed in any such suit shall be made and no suit for application for the eviction of a tenant for non-payment of a debt shall be instituted or made, against any agriculturist in any civil or revenue court before the expiry of a year from the date of the commencement of the Ordinance, that is the 16th January, 1975 and that all further proceedings in suits and applications of the nature mentioned above shall stand stayed till then. However, the benefits of the proposed legislation will not apply to persons who have been assessed to income-tax, agricultural income-tax or sales tax in any of the years 1971-72, 1972-73 and 1973-74.

The Bill seeks to replace the said Ordinance. Sir, I request the House to accept the motion.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவரவர்களே, ஆன் எ பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர். நமது மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர் திரு. சிவப்பிரகாசம் அவர்கள் தங்களைப் பற்றி ஒரு பிரச்சனையைக் கிளப்பினார்கள். தாங்கள் கொடுக்கிற விஸிட்டர்ஸ் பாவிலே இவ்வளவு நேரத்திலிருந்து இவ்வளவு நேரம் வரை என்று கூறுகிறார்கள். எவ்வளவு சீட்டுகள் இருக்கிறதோ அவ்வளவு விற்கு முதலில் கொடுக்கிறார்கள். நாங்கள் பல தடவை கேட்கும்போது கூட 40 சீட்டுகள் முடிந்து விட்டன என்பார்கள். அவர் முதல் நாளே வாங்கிய சீட்டிற்கு இடம் ஒதுக்கப் படாமல் போனதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை தாங்கள் சொல்லவில்லை. இது சம்பந்தமாக பதில் தர வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவர் என் பதிலைக் கேட்கவில்லை.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : அவர்தான் முதல் நாளே பாஸ் வாங்கி இருப்பதாகச் சொன்னார். எத்தனை சீட் இருக்கிறதோ அதற்குத்தான் பாஸ் கொடுப்பார்கள். இப்படி ஏன் ஆனது?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, திரு. சிவப்பிரகாசம் அவர்கள் கேட்டு விட்டு, சபாநாயகர் அவர்கள் பதிலை எதிர்பார்த்து என்ன பதிலை அவர் சொன்னார் என்பதற்குப் பிறகு எந்தவித நடவடிக்கையும் அவர் எடுக்கவில்லை. அவர் பேசிவிட்டு உடனே போய்விட்டார்.

1975 மார்ச் 11]

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவரவர்களே, எத்தனை சீட் இருக்கிறதோ அவைகளுக்குத்தான் பாஸ் கொடுக்கப்படுகிறது.. அப்படி இருக்கும்போது பாஸ் கொடுக்கப்பட்டு ஏன் அனுமதி மறுக்கப்பட்டது, அப்படியென்றால் வேறு யார் உட்கார்ந்து கொண்டார்கள். பாஸ் கொடுப்பதிலே வேறு ஏதாவது முறைகேடுகள் நடைபெறுகின்றனவா? ஒருவருக்குக் கொடுத்து விட்டு, அனுமதி மறுக்கப்படுகிறது என்பதை பல தடவை தங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இம்மாதிரி முறைகேடு நடக்காமல் தாங்கள் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பல தடவை என் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தோம் என்று சொல்வதை ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டேன். இதைப் பற்றி விசாரிக்கச் சொல்கிறேன். இது மாதிரி இனிமேல் நடக்காமல் இருக்குமாறு செய்யச் சொல்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவரவர்களே, இந்த முக்கியமான கூட்டத்திலே ஒரு சில கருத்துக்களை என் கட்சியின் சார்பாகக் கூற முற்படுகிறேன். இது ஆர்டினன்ஸாகப் பிறப்பிக்கப்பட்டு, மசோதாவாகி சட்ட வடிவம் ஆவதற்கு ஏதுவாக இருக்கிறது. இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிற வறட்சி காரணமாக பாதிக்கப்பட்ட ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்கு இது நல்ல ஒரு சட்டமாக இருக்கும். இந்தச் சட்டத்தில் பல்வேறு சிக்கல்கள் இருக்கின்றன என்பதைத் தங்கள் மூலமாக அமைச்சரவர்களுக்கு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். உதாரணத்திற்கு, இதிலே 7-வது கிளாவில் ஒன்று இருக்கிறது—

Act to override other laws, contracts, etc.—The provisions of this Act shall have effect notwithstanding anything inconsistent therewith contained in the Tamil Nadu Cultivating Tenants Protection Act, 1955 (Tamil Nadu Act XXV of 1955), the Tamil Nadu Public Trusts (Regulation of Administration of Agricultural Lands) Act, 1961 (Tamil Nadu Act 57 of 1961), the Malabar Tenancy Act, 1929 (Tamil Nadu Act XIV of 1930), the Tamil Nadu Cultivating Tenants (Special Provisions) Act, 1968 (Tamil Nadu Act 16 of 1968), the Tamil Nadu Cultivating Tenants Arrears of Rent (Relief) Act, 1972 (Tamil Nadu Act 21 of 1972) or in the Code of Civil Procedure, 1908 (Central Act V of 1908) or in any other law for the time being in force or any custom, usage or contract, or decree or order of a Court or other authority.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்போது, இங்கு இரண்டு பில்கள் இருக்கின்றன. அதற்குப் பிறகு டிமாண்ட்ஸ். இந்த பில்லுக்கு எவ்வளவு நேரம், அந்த இரண்டாவது பில்லுக்கு எவ்வளவு நேரம், டிமாண்ட்ஸுக்கு எவ்வளவு நேரம் என்று பிரித்துக் கொண்டு விட்டால் நல்லது.

[1975 மார்ச் 11]

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவரவர்களே, சாதாரணமாக பில்லிலே நிரம்ப பேர்கள் பேச மாட்டார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன் எல்லா கட்சித் தலைவர்களோடு ஆலோசித்துப் பிரித்துக் கொண்டால் சரியாக இருக்கும். என்னைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு மணி நேரத்தில் இந்த பில்லை முடித்து விடலாம் என்று நினைக்கிறேன். 11 மணிக்குள்ளே இந்த பில்லை முடித்து விடலாம்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: தலைவரவர்களே, இரண்டாவது பில் பொறுத்த வரை பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. அது சின்ன விஷயமாக இருந்தாலும் கொள்கைப் பிரச்சினையாக இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இரண்டு பில்களுக்கும் சேர்த்து ஒரு மணி நேரமல்ல. இந்த பில்லுக்கு ஒரு மணி நேரம், அதற்கு ஒரு மணி நேரம் ஒதுக்கலாம்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: இந்தச் சட்டத்திலே அதிகமான முற்போக்கான அம்சங்கள் இருந்த போதிலும் இது என்னென்ன சட்ட திட்டங்களுக்கு உட்படும் என்பது விவாதத்திற்குரிய பிரச்சினையாக ஆகி விடும் என்று கருதுகிறேன். அண்மையிலே இந்த டெனன்ஸ் ரிகார்ட்ஸ் சட்டமானது கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கும் உகந்ததாக இருக்குமென்று சட்டமன்றத்தில் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. ஆனால் கல்டிவேடிங் டெனன்ட்ஸ் ப்ரொடெக்ஷன் ஆக்ட் அந்த மாவட்டத்தில் அமுலில் இல்லாத காரணத்தினால் பாதிக்காது என்று உயர்நீதி மன்றத்தில் தீர்ப்பு ஏற்பட்டதன் காரணமாக இப்போது வேறு ஒரு திருத்தச் சட்டம் சட்ட மன்றத்தில் ஆய்வில் இருக்கிறது. பொதுவாக இந்த சட்டங்கள் ஆக்கப்படுகிற நேரத்திலே, அவை எல்லா இடங்களுக்கும் பொருந்தக் கூடிய அளவிலே சட்டங்களை உருவாக்குவது பொருத்தமாக இருக்கும். அந்தப் பகுதியில் இன்னும் பல சட்டங்கள் அமல்படுத்தப்படவில்லை. உதாரணத்திற்கு, இந்த கல்டிவேடிங் டெனன்ட்ஸ் ப்ரொடெக்ஷன் ஆக்ட் 40-60 போன்ற சட்டங்கள், இப்படி விவசாயிகளைப் பாதுகாப்பதற்கு நல்ல சட்டங்கள் என்று எவை இருக்கின்றனவோ அவைகளெல்லாம் கன்னியாகுமரிப் பகுதிக்கு விஸ்தரிக்கப்பட வில்லை. ஆனால் மாறாக, வேறு ஒரு சில சட்டங்கள் அங்கே இருக்கின்றன. அங்கே இந்தக் குத்தகைதாரர்கள் பாதுகாப்பு சட்டம் என்று, ஆக்ட் 8 ஆஃப் 1950 என்று திருவிதாங்கூர் சட்டம் இருக்கிறது. காலாகாலங்களில் அதன் ஆயுளை நீட்டிக் கொண்டு வருகிறார்கள். இந்த மாதிரி An act to override other laws, contracts, etc. என்ற சட்டம் அந்தச் சட்டங்களுக்கு உகந்ததாக இருக்குமாவென்ற கேள்வியும் எழுகிறது.

இப்போது கோர்ட்டுகளிலே பெரும்பான்மையான வழக்குகள் முடங்கிக் கிடக்கிற நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். பல வழக்கறிஞர்களுக்கும், குமாஸ்தாக்களுக்கும் வேலை வாய்ப்பு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று புகார் கூறியிருக்கிறார்கள். இதிலே, இந்தச் சட்டத்திலே என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்றால் இனி ஒரு கேஸ் ஃபைல் செய்ய முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு எக்ஸ்ட்ரூஷனை மட்டும் தடை செய்தால்

தமிழ்நாடு 1975-ம் ஆண்டு கடன்பட்ட விவசாயிகள் (தற்காலிக நிவாரணம்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 7/1975) 31

1975 மார்ச் 11] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

போதாதா என்று சற்று ஆராய வேண்டும். இம்மாதிரி கேஸ் ஃபைல் செய்வதற்கு தடை இருக்க முடியாது. தீர்ப்பு கொடுப்பதிலே ஆட்சேபனை இருக்க முடியாது என்று கருதுகிறேன். நடத்துவதற்கு ஸ்டே கொடுப்பது பொருத்தமாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன். அப்படி ஒரு “பிளாங்கெட்” லெஜிஸ்லேஷன் வருகிற காரணத்தால் வக்கீல்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஒரு வேளை இதிலே சொல்வார்கள், ஏழை எளிய மக்களை பாதுகாப்பதற்காக இந்தச் சட்டம் வந்து இருக்கிறது என்று. நடைமுறையில் இருக்கும் சிக்கலை உணர்ந்து, இந்த மாதிரி சட்டம், இயற்றுகிற நேரத்தில், செயல்பட வேண்டும், ஆராய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன், இதிலே விதிமுறைகளைப் பிறப்பிப்பதற்கு என்னை ஒரு வகுப்பில் வழிவகை செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. அந்த விதிமுறைகளை எல்லாம் துரிதமாகச் செய்து தர வேண்டும். எப்படி ஆர்டினன்ஸ் பிறப்பித்த உடனே சட்டம் வருகின்ற தன்மை இருக்கிறதோ அதைப்போல விதிமுறைகளையும் உடனடியாக பிறப்பிக்க வில்லை என்றால், இப்படிப்பட்ட சட்டச் சிக்கல்கள் ஏற்பட்டு விடும்.

இப்போது வறட்சிப் பகுதியாக இருக்கிற இப்படிப்பட்ட பகுதிகளை விரிவாகத் தெளிவு படுத்த வேண்டும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். நாடு முழுவதும், தமிழ்நாடு முழுவதும் பாதகமாக இருக்கிறது என்று குறிப்பு இருக்கிறது.....

It extends to the whole of the State of Tamil Nadu,

It shall be deemed to have come into force on the 16th January 1975.

என்று எல்லாம் கூறியிருக்கிறது.

இந்த அளவிலே குறிப்பிட்டு இருக்கிற காரணத்தால், வறட்சிப் பகுதிகள் என்று அறிவிக்கப்பட்ட பகுதிகளுக்கும் என்று இருப்பதைத் தெளிவு படுத்த வேண்டும். இதிலே தெளிவாக இருந்தாலும், அப்படி ஒரு ஐயப்பாடு ஏற்படும் நிலை இருக்கிறது.

In the definition of ‘debt’.

என்று சொல்லும் நேரத்தில், பல்வேறு காரியங்களை எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள்.....includes rent.. என்று சொல்லியிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது.

any liability arising out of a breach of trust, any liability in respect of maintenance

என்று எல்லாம் விதிவிலக்குகள் சொல்லி இருந்தாலும், இதிலே என்ன முறையில் நடைமுறைச் சிக்கல் ஏற்படும் என்பதையும் நாம் சற்று சிந்திக்க வேண்டும். இதிலே பல்வேறு விதிவிலக்குகள் கொடுக்கப்பட்டு

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1975 மார்ச் 11]

இருக்கின்றன. கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் கடனைப் பற்றி எல்லாம் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். ஆனால், கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் குறித்தும் அரசாங்கம் ஆணை பிறப்பித்து இருக்கிறது. இந்த வசூல்களையெல்லாம் கொஞ்சம் தள்ளிப் போடவேண்டுமென்று ஆணை பிறப்பித்து இருக்கிறது. நடை முறையில் இந்த மாதிரியான காரியங்கள் நடக்கவில்லை. இன்னும் பல இடங்களில் கெடுபிடியாக வசூல் நடப்பதாக பலவிதமாக புகார்கள் வந்து கொண்டு இருக்கின்றன.

இந்த மாதிரியான நிலைமையைப் பார்க்கிற நேரத்தில் நாம் சற்று சிந்திக்கவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். இந்த விவரங்களெல்லாம் இந்தச் சட்டத்தில் தெளிவாக இல்லாத காரணத்தால் அது பற்றி நாம் முடிவு எடுக்க வேண்டும். இது பொதுவாக வரவேற்கக் கூடிய சட்டமாக இருந்தாலும், நடைமுறையில் பல சிக்கல்கள் எழும் காரியங்கள் இருக்கின்றன. இன்று பணம் கொடுக்கவில்லை என்றால் அதை வசூல் செய்ய இடைஞ்சலாக இருக்கும் ஒரு சில ஷரத்துக்களும் இதிலே அமைந்து இருக்கிறது. ஆகவே, இதை ஆர அமர சிந்திக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொண்டு, பொதுவாக இந்தச் சட்டத்தை வரவேற்று என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு வணிக வரித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற தமிழ் நாடு கடன்பட்ட விவசாயிகள் (தற்காலிக) நிவாரணச் சட்ட முன்வடிவின் மீது அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் என்னுடைய சில கருத்துக்களை உங்கள் முன் எடுத்து வைக்கலாம் என்று கருதுகிறேன். இதிலே உள்ள சில சங்கடங்களை எடுத்துச் சொல்வதற்கும், அவைகளைப் போக்குவதற்கும், ஆலோசனை வழங்குவதற்கும் வாய்ப்பு அளித்தமைக்காக நன்றி செலுத்திக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய தமிழகத்திலே திருச்சி, தஞ்சை, மதுரை, கோவை, திருநெல்வேலி, இன்னும் வடாற்காடு போன்ற மாவட்டப் பகுதிகளில் ஏராளமான விவசாயிகள் வாழை பயிரிடுகிறார்கள் என்பதை நாம் அறிவோம். விவசாயிகள் வாழை பயிரிட்டு வளர்ச்சியான பிறகு அதை ஒரு தனிப்பட்ட வாழை வியாபாரிகளிடம் ஒப்படைக்கிறார்கள். அந்த வாழை வியாபாரிகள் அந்தத் தார்களை கிரயம் பேசி எடுத்துச் சென்று, பெரிய நகரத்திலே இருக்கும் வியாபாரிகளிடத்தில் ஒப்படைத்து, அவர்கள் லாபத்தையும், கமிஷனையும் பெற்றுக் கொள்கிறார்கள். ஆனால் ஒப்பந்தப்படி விவசாயிகளுக்குத் தரவேண்டிய உரிய தொகையைக் கொடுக்காமல் காலதாமதம் செய்கிறார்கள் என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக் காட்டுவது சாலச்சிறந்ததாக இருக்கும் என்று எண்ணுகிறேன்.

எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலும், ஏராளமான விவசாயிகள் வாழை பயிர் செய்து வாழை வியாபாரிகளுக்கு குத்தகைக்குத் தந்து இருக்கிறார்கள். அவர்கள் விவசாயிகளுக்குத் தரவேண்டிய பணத்தை தராமல் காலம் தாழ்த்திக் கொண்டிருக்கிற நிலைமை இருக்கிறது. கோர்ட்டுக்குச் சென்றால் அவர்கள் அங்கே என்ன சொல்கிறார்கள்

1975 மார்ச் 11]

[திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்]

என்றால், அவர்களுக்கு இருக்கும் கொஞ்ச நஞ்ச நிலத்தைக் காட்டி 'நானும் விவசாயி, ஆகவே, இந்த நிவாரணச் சட்டத்தின் மூலம் எனக்கும் பாதுகாப்பு இருக்கிறது' என்று எதிர் மனு தருகிறார்கள். உள்ளபடியே சொல்கிறேன், வாழை வியாபாரிகளுக்கு நிறைய லாபம் கிடைக்கிறது, கமிஷன் மண்டியில் அவர்களுக்கு அதிக கமிஷன் தருகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் விவசாயிகளுக்குத் தரவேண்டிய பணத்தை, கொடுக்க வேண்டிய நியாயமான பணத்தை கொடுக்காமல் காலம் காழ்த்துவது விவசாயிகளை மிகவும் பாதிக்கிறது. இது போன்ற நிலைமை தமிழகத்தில் பல மாவட்டப் பகுதிகளில் இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். ஆகவே, விவசாயிகளுக்குச் சேரவேண்டிய, கிடைக்கவேண்டிய, அவர்களுடைய நிலத்திலிருந்து வரவேண்டிய வருவாய் பற்றி நாம் என்ன முடிவு எடுக்கப் போகிறோம் என்பது என்னுடைய ஐயப்பாடாகும். அவர்கள் அடைந்த லாபத்தில் விவசாயிகளுக்கு உரிய தொகையை அவர்கள் கொடுக்கவில்லையென்றால், நடவடிக்கை எடுத்து அதை வசூல் செய்வதற்கு தடை ஏற்படுகிறது. ஆகவே, அந்த விவசாயிகளுக்கு நாம் எந்த அளவுக்கு நிவாரணம் தரப்போகிறோம் என்று உத்தரவாதத்தை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்த அவையிலே தெளிவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால், விவசாயி தனக்குக் கிடைக்க வேண்டிய வருமானத்தை இழந்து விடும் நிலை ஏற்படுகிறது. இப்போது உருவாக்கப்பட்டு இருக்கும் சட்டத்தால் பல வகைகளில் கை மாத்தோ, வட்டிக்குப் பணம் வாங்குவதற்கோ முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. விவசாயிகள் தன்னுடைய விவசாயத்தைப் பெருக்கவும், குடும்பச் செலவுக்குச் செய்ய வேண்டிய பணத்திற்காக கடன் வாங்க வேண்டிய நிலையும் ஏற்படுகிறது. இந்த நிவாரணச் சட்டத்தால் அவர்கள் யாரிடத்திலும் பணம் கேட்டு வாங்க முடியாத நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகவே, விவசாயிகளுக்கு நாம் எந்த வகையில் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டுமென்பதையும், விவசாயிகளுக்குச் சேரவேண்டிய தொகையை அவர்கள் எந்த விதத்தில் பெறுவது என்பதையும் மனதில் கொண்டு அதைத் தெளிவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கரும்பு பயிரிடும் விவசாயிகள் எல்லா மாவட்டத்திலும் இருக்கிறார்கள். அந்தக் கரும்பு பயிரிடும் விவசாயிகள் கரும்பு ஆலைகளோடு ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டு அதைக் கொடுத்து விடுகிறார்கள். சிலர் கொட்டகை போட்டு தனிப்பட்ட முறையில் வெல்லம் செய்து, மண்டிக்கு போடுகிறார்கள். அப்படி வெல்லத்தை மண்டிக்கு போட்டு விட்டு, சிலர் ரசீது பெற்று வீட்டுக்குத் திரும்பிவிடுகிறார்கள். பிறகு பணம் கொடுங்கள் என்று கேட்டு மண்டிக்கு அவர்கள் சென்றால், இந்தச் சட்டத்தைக் காட்டி, 'நானும் நிலம் வைத்து இருக்கிறேன், நானும் விவசாயி, ஆகவே, கோர்ட்டுக்கு போ என்று சொல்லி, அங்கே எனக்குப் பாதுகாப்புத் தேவை' என்று சொல்லி மண்டிக்காரர்கள் மனு கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே, கரும்பு பயிரிட்ட வியாபாரிகள் மண்டிக்காரர்களிடமிருந்து பணம் வாங்க முடியாமல் இருக்கிறது. விவசாயிகள் இப்படிப்பட்ட வகைகளில் கஷ்டப் படுவதைத் தடுக்க, அவர்களுக்கு எந்த வகையில் நிவாரணம் அளிக்கலாம் என்பதையும் ஆலோசிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்] [1975 மார்ச் 11]

ஆகவே, இப்படி நிவாரணம் கேட்டு கோர்ட்டில் மனு போடுகிற நேரத்தில், அதைப் பரிசீலனை செய்கிற நேரத்தில், உள்ளபடியே பாக்கி தரவேண்டியது நபரா, வியாபாரியா என்பதை அலசி ஆராய்ந்து பார்த்து அந்த மனுவின் மீது தீர்ப்பு தெரிவிக்கலாம். அதுதான் நியாயமானதாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

இதே சட்டத்தில் இருக்கிறது. சேல்ஸ் டாக்ஸ் கட்டுபவர்கள், இன்கம் டாக்ஸ் கட்டுபவர்கள் ஆகியவர்களுக்கு விதி விலக்கு இல்லை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மண்டியில் வியாபாரம் செய்பவர்கள் சிலர் அவர்களுடைய கணக்கை முறையாக வைப்பது இல்லை. அவர்கள் சேல்ஸ் டாக்ஸ், இன்கம் டாக்ஸ் போன்றவற்றை கட்டுவது இல்லை. ஆகவே, அவர்களைப் பொறுத்த வரையில் இப்படிப்பட்ட சிக்கல்கள் இருப்பதால், திருச்சி, தஞ்சை போன்ற மாவட்டங்களில் இருக்கும் விவசாயிகள் மிகவும் சிரமப்படுகிறார்கள். ஆகவே, இந்தக் குறைபாட்டைப் போக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னும் ஒன்றையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சில விவசாயிகள் விவசாயத்திற்கு வேண்டிய செலவிற்காகப் பான் புரோக்கர்கள் களிடம் சென்று தங்கனிடமுள்ள நகையை, வேறு பாத்திரங்களை அடகு வைத்து பணம் வாங்கி இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நிவாரணத்தை அளிக்க இந்தச் சட்டத்தில் வழிவகை இல்லை. அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் விவசாயிகளுக்கு எந்த வகையில் உதவுவது, அவர்களுடைய கடன் சிக்கல்களை தீர்ப்பது என்பதை எல்லாம் இந்த அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த நேரத்தில் நம்முடைய கம்பர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பதைப் போல் கடன் பட்டார் நெஞ்சம் போல் கலங்கினான் இலங்கை வேந்தன் என்கின்ற அளவு கடன் பட்டவர்கள் கலங்கி நிற்கிறார்கள், துயரம் அடைகிறார்கள், தொல்லைக்கு ஆளாகிறார்கள் என்பதை எல்லாம் கருத்தில் கொண்டு ஆராய்ந்து பார்த்து, தக்க நேரத்தில் இந்தச் சட்டத்தை கொண்டு வந்ததற்காக என் மகிழ்ச்சியை தெரிவித்துக்கொண்டு, மேலும் இருக்கின்ற சிக்கலை தீர்க்க இந்த அரசாங்கம் வழிவகை செய்ய வேண்டும், அதற்கான நிவாரணத்தை இந்த அவையில் அறிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டு, இந்த சட்ட முன்வடிவை வரவேற்று, என் வார்த்தையை முடிக்கிறேன்.

திரு. கே. ஏ. வகாப் : தலைவரவர்களே, கடன் பட்ட விவசாயிகளுக்கு தற்காலிக நிவாரணம் சட்ட முன் வடிவை நான் வரவேற்கிறேன். இந்த நாட்டில் இப்போது உள்ள வறட்சி நிலையில் விவசாயிகள் எப்படி இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இங்கே எடுத்துச் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அவர்கள் துன்பத்தை உணர்ந்த நம் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் இப்படி ஒரு சட்டத்தை அறிவித்து இருப்பது விவசாயிகள் உள்ளத்தில் பால் வார்த்தது போல் இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். கடன் என்று சொல்லப் படுகின்ற கடலில் தத்தளித்துக்

1975 மார்ச் 11]

[திரு. கே. ஏ. வகாப்]

கொண்டு இருக்கிற ஏழை விவசாயிகளுக்கு இது ஒரு கட்டு மரமாக நம் அரசால் அளிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஆனால் உண்மையில் இது ஒரு தற்காலிக நிவாரணம் என்று கூறப்பட்டு இருக்கிறது. இதை ஒரு நிரந்தர நிவாரணமாக ஆக்க வேண்டும் என்று அரசை கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி இல்லை என்றால் கட்டு மரத்தை வழியில் பிடுங்கிக் கொண்டால் மறுபடியும் கடலில் விழுந்து சாக வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்படும். அதுவும் தமிழகத்தில் இருக்கிற விவசாயிகள் எதற்கும் கடன் வாங்க வேண்டிய சூழ்நிலையில் இருக்கிறவர்கள். அவர்கள் வாழ்விற்கும் சாவிற்கும் குடும்பத்தில் ஒவ்வொரு மாதமும் எவ்வளவு வசதி படைத்த விவசாயியாக இருந்தாலும் கடன்பட்டுத்தான் எதையும் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது.

இங்கே மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் எல்லாம் குறிப்பிட்டது போல் அங்கே விவசாயிகள் ஒவ்வொன்றிற்கும், எர் உழும்போது, விதை விதைக்கும்போது, களை எடுக்கும் போது இன்னும் அறுவடைக்கும் கடன் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் அறுத்ததை வீட்டிற்குக் கொண்டுவர முடியாத நிலையில் அதை வியாபாரிகளிடத்தில் மண்டிகளின் முதலாளிகளிடத்தில் வாங்கிய கடனுக்காக அங்கே கொடுக்கின்ற நிலைதான் இந்த நாட்டு விவசாயிகளுக்கு இருக்கிறது. இதைப் போக்க ஒரிரு நிரந்தரமான திட்டத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, விவசாயிகளுடைய வாழ்வு நெருப்புக்கு மத்தியில் வாழ்கிறவர்களைப்போல தினம் தினம் கஷ்டப்படுகின்ற சூழ்நிலையில் இருக்கிறது. இன்றைய தினம் அவர்களுடைய பொருளாதார நிலை எப்படி அமைந்திருக்கிறது என்றால் அவர்களைச் சுற்றி இருக்கிற வட்டிக்காரர்கள், மண்டி வியாபாரிகள், பெரிய நில உடைமையாளர்கள் இவர்களிடையே அவர்கள் தினம் தினம் வேதனைப்படுகிற நிலையில் தான் உள்ளது. இன்றைய தினம் தமிழ்நாட்டில் மிக மிக அதிகமாக வளர்ந்து வருவது வட்டிக் கடைகள் தான். அவைகள் கூட சட்ட ரீதியாக செயல்படுகின்றனவா என்றால், நிச்சயமாகக் கிடையாது.

உதாரணத்திற்கு அண்மையில் சென்னையில் நடந்த நிகழ்ச்சியை நாம் பார்க்க முடியும். ஆயிரம் ரூபாய் வைத்து ஒருவன் வட்டிக் கடை வைத்தால் ஆறு மாதத்திற்குள் 5 ஆயிரம் ரூபாய் சம்பாதிக்க முடிகிறது. ஒரு லட்சம் முதல் போட்டால் ஒரு வருஷத்தில் மூன்று லட்சம் ரூபாய் சம்பாதித்து விடுகிறார்கள். பரிதாபமான விவசாயிகள் அப்படிப்பட்டவர்களிடம் சிக்கிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். சட்டத்தைக் காட்டி கோர்ட்டுக்கு செல்லுகிற விவசாயிகள் எத்தனை பேர் இருக்க முடியும்? நூறு பேரில் ஒருவர் இருவர் தான் இருக்க முடியும். நிலத்திலோ, கடையிலோ, வியாபாரத்திலோ வீட்டிலோ முதலீடு செய்வதை விட 50 ஆயிரம் போட்டால் 50

[திரு. கே. ஏ. வகாப்]

[1975 மார்ச் 11]

லட்சம் சம்பாதிக்கலாம் என்ற நிலையில் வடநாட்டினர் நடத்துகிற வட்டிக்கடைகள் அல்லாமல் நம் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களே நினைக்கக் கூடிய நிலையை தமிழகத்தில் பார்க்கிறோம்.

ஜனப் பெருக்கத்தை விட அதிகமாகப் பெருகிக் கொண்டு வருவது இந்த வட்டிக் கடைகள்தான். இதைக் கட்டுப் படுத்த வேண்டும். அதைக் கட்டுப் படுத்தினால் விவசாயிகளைப் பாதுகாக்க முடியும். அதை விட்டு விட்டால் வங்கிகளில் கொடுக்கப் படுகின்ற கடன்களையும் வரையறுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் கொடுப்பது இல்லை. அதன் காரணமாக அதிக வட்டிகளை வாங்குகிறவர்களிடம் விவசாயிகள் கடன் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. அதைக் கேட்கவே நமக்குப் பயமாக இருக்கிறது. 5 ரூபாய் 10 ரூபாய் வட்டி என்று சொல்கிற அளவு நான் கணக்கில் கூட வட்டி கட்ட வேண்டிய அமைப்பு இருக்கிறது. ஆகவே, வங்கிகள் விவசாயிகளுக்கு நகை மீது 4 ஆயிரம் 5, ஆயிரம் என்ற அளவு வரம்பு வைத்து அந்த அளவில் பணத்தைக் கடனாக கொடுக்க அரசாங்கம் சிபாரிசு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இப்போது தாற்காலிகமாக வந்திருக்கிற நிவாரணத்தை நிரந்தரமாக்கவேண்டும். அரசாங்கம் அதற்கான முயற்சிகளை எடுத்து இந்த நாட்டில் இருக்கிற விவசாயிகளின் வாழ்க்கையை மேலும் வளமானதாக்க வேண்டும் என்று கேட்டு, இந்தச் சட்ட முன்வடிவை வரவேற்று முடிக்கிறேன்.

*திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே. இந்த மசோதாவை மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன். ஆனால் இன்னும் சில மாற்றங்களை இந்த அரசு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்வதற்காகத்தான் என்னுடைய ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்லலாம் என்று கருதுகிறேன். இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் விவசாயிகள் பட்டிருக்கிற கடனைத்தான் ஒரு வருடத்திற்கு நிறுத்தி வைத்திருக்கிறோம். ஆனால் பஞ்சப் பிரதேசங்களில் குறிப்பாக இராமநாதபுரம் போன்ற மாவட்டங்களில் விவசாயிகளுக்குக் கடன் ஏற்பட்டது மாத்திரம் அல்ல. அன்றாட வாழ்க்கை நடத்தவே அவர்களுக்கு பிரச்சனையாக இருக்கிறது. சிறு நில விவசாயிகள் தங்களிடம் உள்ள அரை குறை நிலங்களை பெரிய நிலச்சொந்தக்காரர்களுக்கு விற்று விட்டுப் போக வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட அப்படிப்பட்ட மக்கள் தரும் நிலத்தை அரை விலைக்கும் கால் விலைக்கும் வாங்கிவிடுகிறார்கள். இதனால் ஏழைகள், பிறப்படுத்தப்பட்ட மக்கள் தங்களிடம் உள்ள சிறிய அளவு நிலங்களை விற்றுவிட்டுப் போக நேரிகிறது. இதைச் சமாளிக்க வேண்டும் என்றால், வெறும் கடன் நிவாரணம் மட்டும் போதாது. இப்போது இருக்கிற நில வள வங்கிகளின் மூலமாக இப்படி நிலத்தை விற்க முன் வருகிறவர்கள் நிலத்தைப் பெற்று கடனாக அவர்களுக்குத் தேவைப்படுகின்ற பணத்தைக் கொடுக்க அரசு

1975 மார்ச் 11]

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

முன் வந்தால் அது சாலச் சிறந்ததாகும். ஆனால், நிலத்தை improve செய்யத்தான் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது இப்போது. அந்த நிலத்தை மேலும் மேலும் improve பண்ணத்தான் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. இப்படி improve செய்ய எங்கே அவர்களிடம் வசதி இருக்கிறது? அவர்களால் என்ன செய்ய முடியும்? இதையே விற்று தங்கள் அரைப் பட்டினியை தீர்க்க வழிவகை கிடைக்குமா என்று பார்த்துக் கொண்டிருக்கிற நிலையில் விவசாயிகள் இருக்கும்போது, அதை வைத்து நிலத்தைப் பறிக்க பணக்காரன் தயாராக இருக்கும்போது, அவர்களுக்கு நில வள வங்கிகளின் மூலமாக அவர்களுடைய நிலத்தை வாங்கிக் கொண்டு அல்லது அடமானமாகப் பெற்றுக்கொண்டு உடனடியாக குறுகிய காலத்தில் பணம் கொடுக்க வசதி செய்து தருவதற்கு அரசாங்கம் முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் என்று கருதி இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இதனால் ஒருவருக்குச் சலுகை, மற்றொருவருக்கு பாதிப்பாக இருக்கிறது. இன்றைக்கு விவசாயிகளுக்குக் கடன் ஒத்திவைப்பு என்ற காரணத்தால் மாவட்டங்களில் கோர்ட்டுகளில் வேலை குறைந்திருக்கிறது. வக்கீல்கள் வேண்டும் என்றால் ஒரு மாதம் சம்பாதிக்கிறதை வைத்துக் கொண்டு இரண்டு மூன்று மாதம் வாழலாம். ஆனால், இந்த வக்கீல் குமாஸ்தாக்கள் படாத பாடு பட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பட்டினி கிடக்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. இந்த வக்கீல் குமாஸ்தாக்கள் வாழ்வதற்கு ஏதாவது வசதி செய்து.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மில்லில் (லாக் அவுட்) லே ஆப் ஆகும் போது எப்படி முதலாளிகள் தொழிலாளர் களுக்குக் கொடுக்கிறார்களோ அது போல் வக்கீல்கள் இப்படிப்பட்ட நேரத்தில் வக்கீல் குமாஸ்தாக்களுக்கு ஏதாவது வசதி செய்து கொடுக்கலாம்.

திருமதி. த. ந. அனந்தநாயகி : வக்கீல்பாடே திண்டாட்டமாக இருக்கிறபோது வக்கீல் குமாஸ்தாக்களுக்கு எங்கே நிவாரணம் கொடுக்க முடியும்? அதுவும் Muffasil கோர்ட்டுக்களில் இருப் பவர்கள் ஒரு வேலைக்கும் போக முடியாது. வருமானம் கிடையாது.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : ஊரில் ஒரு பழமொழி சொல்லுவார்கள். அந்தப் பழமொழிப்படி ஊர் இரண்டு பட்டால் யாருக்கோ கொண்டாட்டம் என்று. ஊர் ஒன்றி விட்டால் சிலருக்கு பிழைப்பு கெடுகிறது. ஒரு சாராருக்கு நல்லது கிடைத்தால் இவ்வாறு ஆகிறது என்பதைப்போல அம்மையார் வாதம் இருக்கிறது.

[1975 மார்ச் 11]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : ஊர் இரண்டு பட்டால் கூத்தாடிக்குக் கொண்டாட்டம். ஊர் இரண்டு பட்டாலும் ஒன்று பட்டாலும் வக்கீலுக்கு நிறைய வேலை இருக்கும். ஆகவே, இப்படி கஷ்டப்படுகிற குமாஸ்தாக்களுக்கு எந்த அளவு நிவாரணம் அளிக்க முடியுமோ அதைச் செய்ய வேண்டும். அரசாங்கம் கடனாகவோ தனி நபர் ஜாமீனில் வங்கிகள் மூலமாகவோ 1000—2,000 கடனாகக் கொடுத்தால் பின்னால் வசூலித்துக் கொள்ளலாம்.

(முற்பகல் 10—30)

அவர்களுக்குக் கடன் கொடுப்பதும் தனி நபர் ஜாமீனில்தான் கொடுக்க வேண்டும். எனென்றால், பெரும்பாலும் அவர்களுக்கு சொத்து பத்து ஒன்றும் இருக்காது. ஆகையால் தனி நபர் ஜாமீனில் 300, 400 ரூபாய் அரசாங்க வங்கிகளிலிருந்து கடனாகக் கொடுத்தால் பின்னால் வசூல் செய்து கொள்ளலாம். அப்படியே முடியாவிட்டாலும் “பாட் டெட்டில்” சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டியதுதான்; வேறு வழியில்லை. ஆகவே, இந்த மசோதாவில் விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்வது போல் ஏழை வக்கீல் குமாஸ்தாக்களுக்கும் அரசாங்கம் உதவி செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு சோ. அழகர்சாமி : தலைவரவர்களே, இந்த மசோதா சரியான நேரத்தில் கொண்டு வரப்பட்ட அவசர சட்டத்திற்குப் பதிலாக கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்டமானது ஓராண்டுக்குத்தான் கடனை நிறுத்தி வைக்க வகை செய்கிறது.

அது மட்டுமல்ல. குத்தகை பாக்கியை, 1974 ஜூன் 30 முடிய உள்ள பசலி பாக்கியை வசூல் செய்யக் கூடாது என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு குத்தகை 1975 ஜூன் மாதத்தில்தான் வருகிறது. அந்தப் பாக்கியை வசூல் செய்யலாம் என்று இந்த சட்டத்தில் வியாக்கியானம் ஏற்பட்டு, அதற்கான நடவடிக்கைக்கு போகக் கூடும் என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

இந்தச் சட்டமானது இன்றைக்கு சாதாரண விவசாயிகள்,—விற்பனை வரி, மற்ற வருமான வரி எதுவும் செலுத்தாதவர்கள்—ஓராண்டு மட்டும் கடனை செலுத்த வேண்டியதில்லை என்று சொல்கிறது. அதனால் மட்டும் அவர்களுக்குச் சரியான பலன் அளிக்க முடியுமா என்பதை ஆழ்ந்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். சரியான பலன் கிடைக்க வேண்டுமென்றால் இந்தச் சட்டத்தில் ஓராண்டு கடனை நிறுத்தி வைக்க வேண்டும் என்றிருப்பதை 3 ஆண்டுகளுக்கு நிறுத்தி வைக்க வேண்டுமென்று திருத்தி அமைக்க வேண்டும். ஜனவரி 16 வரை கடனை வசூல் செய்யக் கூடாது என்றால் கடன் கொடுத்தவர்கள் எப்போது ஜனவரி 16 வரும் என்று காத்திருந்து, வந்தவுடன் வசூலாக்கக்கூடிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கத் தொடங்கி விடுவார்கள். அப்படியானால் இப்போது இருப்பதை விட விவசாயிகள் கடுமையாகப் பாதிக்கப்படுவார்கள்.

1975 மார்ச் 11]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

அதுமட்டுமல்ல, இன்றைக்குக் கடன் கொடுப்பவர்கள் கொடுத்த தொகைக்கு மட்டும் நோட்டோ பத்திரமோ எழுதி வாங்குவது கிடையாது. 100 ரூபாய் கடன் கொடுத்தால் 400,500 ரூபாய் என்று நோட்டோ பத்திரமோ எழுதிக் கொள்கிறார்கள். ஆகவே, அதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து வாங்கிய கடனை மட்டும் திருப்பிச் செலுத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். வாங்கிய பணத்திற்குமேல் வட்டி செலுத்தியிருந்தால் அந்தக் கடனையே ரத்து செய்துவிட வேண்டும்.

இன்னொன்றையும் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இன்று உத்தரப் பிரதேசத்தில் ஒரு அவசரச் சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அரிசனங்கள், மலைவாழ் மக்கள் வாங்கிய கடன் எதுவாக இருந்தாலும் அந்தக் கடனை வசூல் செய்ய அவர்கள்மீது எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கக் கூடாது என்று உத்தரப் பிரதேசத்தில் சட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்லாமல் வசூல் செய்யப் போனவர்களை கைது செய்திருப்பதாக இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னால் நான் பத்திரிகையில் பார்த்தேன்.

அதேமாதிரி, இங்கும் செய்ய வேண்டும். சாதாரண ஏழை விவசாயிகளுக்கு நிலம் எதுவும் இருக்காது. அவர்களுக்கு நிலமோ புலமோ இல்லாததால் அவர்களை நம்பி நோட்டோ பத்திரமோ வாங்கிக் கொண்டு யாரும் கடன் கொடுக்க மாட்டார்கள். கூட்டுறவு சங்கங்களிலும் அவர்களுக்குக் கடன் கிடைக்காது. அப்படிப்பட்டவர்களுக்கெல்லாம் கொடுவட்டிக்காரர்கள் கடன் கொடுக்கிறார்கள். காரணம், எப்படியாவது அடித்துப் பிடித்து கடனை வசூல் செய்து விடலாம் என்று அவர்கள் துணிந்து கொடுக்கிறார்கள். ஒன்றுந் தேதி சம்பளம் வாங்கக் கூடியவர்களாக இருந்தாலும், வேறு தொழில் செய்யக்கூடியவர்களாக இருந்தாலும் அடித்துப் பிடித்து எப்படியாவது வசூல் செய்து விடுகிறார்கள். அப்படிச் செய்வதை அனுமதிக்கக்கூடாது. அப்படி வசூல் செய்வது சட்ட விரோதமான செயல் என்று உத்தரப் பிரதேசத்தில் சட்டம் போட்டிருப்பதைப்போல இங்கும் போட்டு, வசூல் செய்பவர்கள்மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

அதுமட்டுமல்ல. கடன் கொடுத்தவர்கள் ஒன்றுக்கு நான்காக நோட்டோ பத்திரமோ எழுதி வைத்துக் கொண்டு, ஏழை விவசாயிகளைத் தொந்தரவு செய்யும் நிலைமை இருக்கிறது என்று ஏற்கெனவே நான் சொன்னேன். அதைச் சரியான முறையில் விசாரனை செய்து, அது சரியா, இல்லையா என்பதைக் கண்டறிந்து, அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கத் தக்கவகையில் ஒரு அவசரச் சட்டம் கொண்டுவர வேண்டியது மிகவும் அவசியமாகிறது.

இந்த மசோதாவில் ஓராண்டுக்குக் கடன் வசூலை நிறுத்தி வைக்க வேண்டும் என்று இருப்பதை 3 ஆண்டுகளுக்கு நிறுத்தி வைக்க வேண்டுமென்று திருத்தம் செய்ய வேண்டும்.

அரிசனங்கள், மலைவாழ் மக்கள் வாங்கிய கடனை—கடன் முழுவதையும் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டும்.

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1975 மார்ச் 11]

இந்த நோக்கங்கள் நிறைவேறும் வண்ணம் இந்த மசோதாவை மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்

*திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவரவர்களே, விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் அளிக்கின்ற முறையில் அமைந்திருக்கிற இந்த மசோதாவை நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன். அதே நேரத்தில் இதிலே இருக்கிற சில முரண்பாடுகளையும் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

இதில் பெனிஷன் கொடுத்திருப்பது, விவசாயிகள் என்றால், 'agriculturist' means a person who owns an interest in agricultural land, and who, by reason of such interest, is in possession of such land or is in receipt of the rents or profits thereof and shall include a lessee, etc., etc.

இந்த பெனிஷனில் ஏற்பட்டிருக்கிற முரண்பாடுகளின் காரணமாக வரவிருக்கிற வீளவுகள் என்னவென்றால் வசதி படைத்தவர்கள், வியாபாரிகள், மற்றும் சிட்டி ஃபோர்மேன் இவர்களுக்கெல்லாம் கூட சொந்தமாக நிலம் இருந்தால் இந்த சட்டத்தின் அடிப்படையில் நன்மைகள் கிடைக்க வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. உண்மையிலேயே வறட்சி யால் பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் யாருக்கு நன்மை செய்ய வேண்டிய தேவை இல்லையோ அவர்களுக்குக் கூட இந்தச் சட்டத்தின் பெனிஷனைப் பார்க்கும்போது நன்மை வரக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. அவர்களுக்கு நன்மை வருவதில் நமக்கு வருத்தமில்லை. ஆனால் நாம் யாருக்குச் செய்ய வேண்டாம் என்று நினைக்கிறோமோ அவர்களுக்கு நன்மை செய்யக்கூடிய வகையில் சட்டத்தின் பெனிஷன் இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு நிலமற்ற விவசாயத் தொழிலாளர்கள் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் மற்றவர்களின் நிலத்தை குத்தகைக்கு எடுத்து, சொந்தக்காரர்களுக்கு குத்தகை கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் பெயரில் நிலம் இல்லை. அதனால் உண்மையாக நாம் நன்மை செய்ய வேண்டிய ஏழை விவசாயிகளுக்கு பலன் கிடைக்காமல் போகிறது. ஏனென்றால், அவர்கள் பெயரில் குத்தகைக்கான ரிக்கார்டுகள் கூட இருக்காது. யார் யார் நிலத்தையோ அவர்கள் விவசாயம் செய்து கொண்டிருப்பார்கள். அவர்கள் பெயர் கணக்கில் வராது. காரணம் அவர்களிடம் சம்பந்தப்பட்ட ரிக்கார்டுகள் இருக்காது. ஆகையால் இந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் அவர்களுக்கு நன்மை இல்லை என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். அதனால் உண்மையிலேயே வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கும் இந்தச் சட்டத்தின் நன்மை கிடைக்கக்கூடிய வகையில் இந்தச் சட்டத்தில் வழி வகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1975 மார்ச் 11]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

அடுத்தபடியாக, இந்த சிட்டி ஃபோர்மென் பெயரில் நிலம் இருந்தால், இந்தச் சட்டத்தினால் அவர்கள் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய கடனை மறுப்பார்கள். ஆகையால் இந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் விவசாயிகள் அந்தக் கணக்கிலும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அரசாங்கத்திற்குச் செலுத்த வேண்டிய கடன்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தில் விதிவிலக்கு அளிக்கப்படவில்லை. விவசாயிகள் பல்வேறு கடன்களை அரசாங்கத்திலிருந்து பெற்றிருப்பார்கள். நில வள வங்கிகளிலிருந்து கடன் பெற்றிருக்கிறார்கள். அதைப்போல “சாயில் கன்சர்வேஷன் ஸ்கீமில்” கடன் பெற்றிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கூட விதிவிலக்கு கொடுத்தால்தான் நம்முடைய இந்தச் சட்டத்தின் நோக்கம் நிறைவேறும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

அடுத்தபடியாக, எனக்கு முன்னால் பேசிய நம்முடைய அம்மையார் அவர்களும் மற்றுமுள்ள சில நண்பர்களும் கூறியதைப் போல இன்றைக்கு வக்கீல்களும் வக்கீல் குமாஸ்தாக்களும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதோடு நீதி மன்றங்களில் ஓராண்டுக்கு தொழில் இல்லாத ஒரு இக்கட்டான நிலை ஏற்படும் என்பதை அரசாங்கம் உணரும். வக்கீல்களில் சிலர் வசதி படைத்தவர்களாக இருப்பார்கள். இந்தத் தொழில் மூலம் மட்டுமல்லாமல் வேறு வகைகளில் வருமானம் உள்ளவர்களும் இருப்பார்கள். அவர்களைப் பற்றிக் கவலை இல்லை. ஆனால் இந்தத் தொழிலை மட்டும் நம்பி இருக்கிற சாதாரண வக்கீல்கள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியும். பல்வேறு வகைகளில் இந்த நாட்டு மக்களுக்கு நிவாரணமளிக்கும் சட்டங்களையும் திட்டங்களையும் கொண்டுவந்தாலும் இதுவரையில் வக்கீல்கள், வக்கீல் குமாஸ்தாக்களுக்கு எந்தவிதமான நிவாரண சட்டமும் கொண்டுவரப்படவில்லை. இப்போதாவது அவர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தின் பயன் கிடைக்கும் வகையில், அவர்கள் வாழ்க்கை வளம்பெறத் தக்க வகையில் கடன்களும் மற்ற சலுகைகளும் கிடைப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு குமாஸ்தாக்களையும் மற்றதுவிடக் கூடாது. இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஒன்றைக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். சாதாரணமாக, என். ஜி. ஏ. க்கள் 1-ஆம் தேதி அல்லது 2-ஆம் தேதி சம்பளம் வாங்கினால் 10-ஆம் தேதி வரைக்கும் கூட வாங்கிய பணம் இருப்பதில்லை. தீர்ந்து போகிறது. கடன் கொடுத்த வட்டிக்காரன் 1-ஆம் தேதியே கேட்டில் வந்து இருந்து வாங்கிப் போய்விடுகிறான். அவர்கள் வாங்குகிற சம்பளத்தில் பெரும் பகுதியை வட்டிக் கடைக்காரனுக்குத்தான் கொடுக்கிறார்கள். பத்தாந்தேதிக்குப் பிறகு அவர்கள் வட்டிக் கடைக்காரர்களை நம்பித்தான்

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1975 மார்ச் 11]

வாழ்க்கை நடத்த வேண்டியதாக இருக்கிறது. இவர்களுக்கும் வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்ற அளவில் கேட்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. ஆ. கு. சுப்பையா: உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற விவசாயிகள் கடன் ஒத்தி வைப்பு மசோதாவை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்றைய தினம் நாட்டில் இருக்கக்கூடிய வறட்சி காரணமாக கடன் பட்டிருக்கிற விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் அளிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன்தான் அரசு இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. இதில் ஒரு வருஷத் தவணை என்று சொல்வது பொருத்தமானதாக இல்லை என்பது என் கருத்தாகும். ஒரு வருஷம் என்பதற்குப் பதிலாக 3 வருஷங்கள் என்று போட்டு பின்னர் இதை எப்படி தவணை முறையில் வசூல் பண்ணுவது என்பதைப் பற்றியும் முடிவு செய்வது மிகவும் உதவியாக இருக்கும் என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்தச் சட்டத்தில் குத்தகையை 1974 ஜனவரி மாதம் 30-ந் தேதி வரை பாக்கிகளை வசூலிக்கக் கூடாது என்று சொல்லப் படுகிறது. இந்த ஆண்டு ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய வறட்சி, இந்த ஆண்டு விளையாமல் இருக்கக் கூடிய நிலை இதை எல்லாம் அடிப்படையாகக் கொண்டு பார்ப்பார்களேயானால் சட்டத்தில் உள்ளபடி இந்த வருஷம் தரவில்லை என்பதற்காக கோர்ட்டுகளுக்குப் போகக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே 1975 மார்ச் 31-ஆம் தேதி வரை என்று போட்டு விட்டால் இந்த ஆண்டுக்காகவும், இந்த பசலிக்காகவும் நடவடிக்கை எடுக்க முடியாது. இந்தப் பாதுகாப்பை விவசாயிகளுக்கு இந்த ஆண்டு பசலிக்கும் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, விவசாயிகள் தனிப்பட்ட லேவாதேவிக் காரர்களிடம் பட்டிருக்கின்ற கடன்களைவிட அதிகமாக கூட்டுறவு நாணயச் சங்கங்களிடம்தான் கடன் பட்டிருக்கிறார்கள். உதாரணமாக, தஞ்சை மாவட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் 14 கோடி ரூபாய் கடனாக கூட்டுறவு நாணயச் சங்கங்களிடம் இருந்து பெற்றுத்தான் விவசாயம் செய்திருக்கிறார்கள். இந்த வருஷம் பருவமழை தவறியது, காலதாமதமாகத் தண்ணீர் விட்டது, காலத்தில் தண்ணீர் விடமுடியாத நிலை ஏற்பட்டது என்பவற்றின் காரணமாக இந்த வருடம் அந்த மாவட்டத்தில் மிகக் குறைவாக விளைந்திருக்கிறது. அதன் காரணமாக, அந்த மாவட்ட விவசாயிகளால் இந்த ஆண்டு அந்த 14 கோடி ரூபாய் கடனைத் திருப்பித் தரமுடியாத நிலைமைதான் இருக்கிறது.

ஆகவே, கூட்டுறவு நாணயச் சங்கங்களின் கடனுக்கும் இந்தச் சட்டத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டும். கூட்டுறவுச் சங்கங்களும் அந்தக் கடனை இந்த ஆண்டு தள்ளி வைத்து, பிறகும் தவணை முறையில் வசூலிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். விஷயம் தெரிந்த ஒரு சிலர் ரெவின்யூ அதிகாரிகளிடம்

1975 மார்ச் 11]

[திரு. ஆ. கு. சப்பையர்]

வினாயவில்லை என்று சர்டிபிகேட் வாங்கி சென்டிர்ல் பாங்கில் கொடுத்து ஒத்தி வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பல சிறு விவசாயிகளால் இந்த சர்டிபிகேட்டை வாங்க முடியவில்லை. இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாகவே இந்தக் கடன்களுக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்தச் சட்டத்தில் விவசாயத் தொழிலாளர்களைப் பற்றி ஒன்றும் சொல்லப் படவில்லை. விவசாயத் தொழிலாளர்களும் கடன் பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் மீதும் இந்தச் சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுக்காதிருக்க தக்க பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டுமென்பதாகத் தெரிவித்துக் கொண்டு, என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

***திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்):** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்கின்ற வகையில்—கவர்னர் அவர்களால் பிறப்பிக்கப்பட்ட அவசர சட்டத்தை இந்த மன்றமும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்பதாக பேரவைமுன் வந்திருக்கிற சட்ட முன்வடிவை நான் மனப் பூர்வமாக ஆதரிக்கின்றேன்.

தமிழகத்தில் வறட்சியின் கொடுமையால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற விவசாயிகள் வைத்திருக்கக் கூடிய பயிர்கள் எல்லாம் காய்ந்து போய்விட அனுமதிக்கக் கூடாது என்பதற்காக நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் நிலவள வங்கி, கூட்டுறவுத் துறையின் மூலமாக உடனடியாக விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கருதி, பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களின் மூலமாக ஏற்கெனவே இருக்கிற கிணறுகளை ஆழப்படுத்தி மகசூல்களைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று கருதி 5 கோடி ரூபாய் கடன் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

என்றாலும், வறட்சியினால் விவசாயிகள் ஏற்கெனவே அதிகம் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதனால் அவர்கள் தனிப்பட்டவர்களிடம் பெற்றுள்ள கடனை திருப்பிக் கொடுக்க முடியாத நிலையில் கஷ்டப் படுவார்கள் என்பதற்காகத்தான் அரசாங்கமே இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. அதற்காக இந்த அரசாங்கத்தைப் பாராட்டுகின்ற இந்த நேரத்தில், சட்டத்தில் இருக்கக் கூடிய சில குறைபாடுகளையும், அதை நிவர்த்தி செய்வதற்கான வழிமுறைகளையும் நான் கூறாமல் இருக்க முடியாது.

ஒரு விவசாயி இன்கம் டாக்ஸ் அஸ்ஸஸியாக இருந்தால் இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கிடைக்காது. அதுபோல ஒரு விவசாயி ஷெட்யூல் பாங்கில் அல்லது கூட்டுறவு வங்கியில் அல்லது கோவாப்ரேடியல் சொஸைடியில் கடன்வாங்கியிருந்தால் அவனுக்கும் இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் பாதுகாப்பு கிடையாது. அவற்றுக்கு இந்தச் சட்டத்தில் இருந்து விலக்கக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது சரியல்ல என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்)]

[1975 மார்ச் 11]

காரணம் கூட்டுறவு வங்கியாக இருந்தாலும் சரி அல்லது ஷெட்யூல் பாங்க்காக இருந்தாலும் சரி, வேறு எந்த வங்கிகளின் மூலம் வாங்கி யிருந்தாலும் சரி இந்த விவசாயிகளுக்கும் இந்த ஆண்டு மகசூல் கிடைக் கப்போவது கிடையாது. காரணம் எல்லா விவசாயிகளுடைய பயிர்களும் தான் காய்ந்துபோய் கிடக்கின்றன. என்றாலும் நிலவள வங்கியில் இருந் தோ, ஷெட்யூல் பாங்குகளில் இருந்தோ, கூட்டுறவு சங்கங்களில் இருந்தோ கடன் பெற்றவர்களின் மீது அந்த ஸ்தாபனங்கள் இன்றைக்கு சூட் பைல் பண்ணலாம். இவர்களது நிலத்தை எலத்திற்குக் கொண்டுவரலாம். ஜப்தி நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளலாம். காரணம் இன்றைக்கு நாம் கொண்டு வந்திருக்கிற சட்டம் தனிப்பட்டவர்களிடம் இருந்து வாங்கி யிருக்கக்கூடிய கடனில் இருந்து மட்டும் பாதுகாப்பு அளிக்கக் கூடியதாக அமைந்திருக்கிறது. விவசாயிகள் என்றால் எல்லோரும் ஒன்றுதான். தனிப்பட்டவர்களிடம் கடன் வாங்கியிருக்கக்கூடிய விவசாயி—கூட்டுறவு வங்கிகளில் இருந்து கடன் வாங்கியிருக்கக் கூடிய விவசாயி என்பதாக எல்லாம் பிரித்து வைத்து நாம் சட்டம் இயற்றத் தேவையில்லை என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்து, இன்கம்டாக்ஸ் அஸ்ஸெஸியாக இருந்தால் அவர்களுக்கும் இந்தச் சட்டம் பொருந்தாது என்று இருக்கிறது. இன்றைக்கு 6,000 ரூபாய் வருமானம் இருந்தால் போதும். அவரும் இன்கம்டாக்ஸ் அஸ்ஸெஸியாக ஆகிறார். அரசாங்க உத்தியோகத்தில் அல்லது வேறு ஏதாவது வேலையில் இருக்கக்கூடியவர்களாக இருந்தாலும் மாதம் 400 ரூபாய் சம்பளம் என்றால் இன்கம்டாக்ஸ் அஸ்ஸெஸியாக ஆகிவிடுவார்கள். இவர்களால் மட்டும் இந்தக் கடுமையான வறட்சி நிலைமையில் விவசாயத் திற்காக வாங்கிய கடனை எப்படித் திருப்பித் தர முடியும்? ஆகவேதான் Income-tax assessessee paying a tax of more than Rs. 10,000 or 15,000 என்று சொல்லிவிட்டு, மற்ற இன்கம்டாக்ஸ் அஸ்ஸெஸிகளுக்கு எல்லாம் இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் பலன் கிடைக்கும்படியாகச் செய்யவேண்டும். ஆகவே, அரசு சரியான ஸ்டெபிள் அமெண்டுமெண்டு மூலம் இவர்களுக்கும் சரி, கூட்டுறவு வங்கிகள், ஷெட்யூல் பாங்குகள், கூட்டுறவு சங்கங்கள் ஆகியவற்றில் இருந்து கடன் வாங்கியவர்களுக்கும் இந்தச் சட்டம் பாதுகாப்பாக அமையக் கூடிய வகையில் திருத்தம் செய்ய வேண்டுமென்று நான் ஆலோசனை கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக கிராமங்களில் பார்த்தால் தனிப்பட்டவர்கள் யாரும் விவசாயிகளுக்குக் கடன் தருவது கிடையாது. நூற்றுக்கு 90 சதவீதம் அவர்கள் பெறுகிற கடன்கள் எல்லாம் கூட்டுறவு சங்கங்களில் இருந்துதான் கிடைக்கிறது. கொஞ்சம் எங்களைப்போல் ஷெட்யூல் பாங்குகளோடு தொடர்பு உடையவர்களுக்கு அந்தப் பாங்குகளில் இருந்துகடன் கிடைக்கிறது. தனிப்பட்டவர்கள் யாரும் விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுப்பதில்லை. அரசு எந்த நேரம் எப்படிப்பட்ட சட்டத்தைக் கொண்டு வருமோ என்கிற அச்சம் அவர்களுக்கு இருந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது. அப்படியே கொடுத்தார்கள் என்றாலும் எதிர் நடை கிரயம் வாங்கிக் கொண்டுதான் கொடுக்கிறார்கள். இரண்டாயிரம் கடன் கொடுத்தால் 2 காணி நிலத்தை கிரயம் எழுதிக் கொடுக்கச் சொல்லிவிட்டுக் கொடுக்கிறார்கள்.

1975 மார்ச் 11] [திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்)]

இந்த இரண்டாயிரத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்கிறபோது அந்த இரண்டு காணி நிலத்தை திரும்ப அவர்களது பெயருக்கு மாற்றுகிறார்கள். அதுவும் இல்லையென்றால் இரண்டாயிரம் கொடுத்துவிட்டு ஐந்தாயிரம் எழுதி வாங்கிக் கொள்கிறார்கள். இந்தச் சட்டப்படி இந்த ஆண்டு கடனைக் கொடுக்கவில்லை என்றால் அடுத்த ஆண்டு ஐந்தாயிரத்திற்கு சூட் பைப் பண்ணிவிடுகிறார்கள். கூட்டுறவு சங்கங்களில் இருந்தோ, ஷெட்யூல் பாங்குகளில் இருந்தோ கடன் பெறும்போது இதுபோல இரண்டாயிரம் கொடுத்துவிட்டு ஐந்தாயிரத்திற்கு அவர்கள் எழுதி வாங்க முடியாது. ஆனால் அங்கேயுள்ள நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டியார்கள்—மணிலெண்டர்ஸ் தான் இதுபோல செய்கிறார்கள். ஆகவே இதுபோல தனியார்கள் பணம் கடன் கொடுக்கிறபோது அவர்கள் யார் யாருக்கு எவ்வளவு பணம் எப்போது கடன் கொடுத்தார்கள் என்பதை ரிஜிஸ்தர் பண்ணச் சொல்ல வேண்டும். பின்னால் கேஸ் என்கிறபோது இது எவிடென்சுக்கு வரும்.

இதனால் எல்லாம் வக்கீல்களுக்கு வேலையில்லாது போய்விடுமோ என்று யாரும் அஞ்ச வேண்டியதில்லை. பேரவைத் துணைத் தலைவர் வக்கீல் ஆனதால் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : எங்களுக்கு வேலை இருக்கிறது. இது இல்லை என்றாலும் வேறு வேறு வேலைகள்தான் வந்து கொண்டே இருக்கின்றனவே.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்) : நானும் வக்கீல் தொழிலைவிட்டு பத்து வருஷங்களாகி விட்டன. ஆனாலும் இதனால் எல்லாம் வக்கீல்களிடையே அன்எம்பிளாய்மெண்டு வந்துவிடும் என்று யாரும் நினைக்க வேண்டாம்.

நான் சொன்ன கருத்துகளின் அடிப்படையில் உடனடியாக திருத்தம் செய்யாவிட்டாலும் எதிர்காலத்திலாவது இது போன்ற நன்மைகள் எல்லா விவசாயிகளுக்கும் வரக் கூடிய அளவில் நாம் கொண்டு வருகிற சட்டங்களை அமைக்க வேண்டுமென்று சொல்லி முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் வக்கீல் சமுதாயத்தைப் பற்றி சொன்னவைகள் எல்லாம் அவைக் குறிப்பில் இருப்பது நல்லது அல்ல. அவைகளை அவைக் குறிப்பில் இருந்து நீக்கிவிட ஆணையிடுகிறேன்.

திரு. என். கே. பழனிசாமி : இது போன்று மிகவும் உபயோகமாக இருக்கக் கூடிய மசோதாவை கொண்டு வந்ததற்காக நான் இந்தச் சர்க்காரைப் பாராட்டுகிறேன். இந்த மசோதா குறிப்பிடத்தக்க அளவுக்கு

*மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பட்டது.

[திரு. என். கே. பழனிசாமி]

[1975 மார்ச் 11]

விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்யக்கூடிய ஒன்றாக இருந்தாலும் இதற்கு இந்தச் சபையிலேயே மறு புறத்தில் இருந்து எதிர்ப்பு வருவதையும் பார்க்கிறோம். வக்கீல்களுக்கு வேலையில்லாமல் போய்விட்டால் என்ன செய்வது என்றார்கள். வக்கீலை விட வக்கீல் குமாஸ்தாக்களுக்காகப் பேசினார்கள். வேலையில்லாவிட்டால் கடை வைப்பது? இன்னொரு விதமான எதிர்ப்பு இனிமேல் யாரும் விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்கமாட்டார்கள் என்பதாகும். இதுபோல இரண்டுவிதமான எதிர்ப்பு இருக்கிறது உண்மையாக விவசாயிகள் வட்டிக்கூட கொடுக்க முடியாத நிலையில் இருப்பதை உணர்ந்திருப்பவர்கள் யாரும் இதுபோல சொல்வது கிடையாது.

இந்த மசோதா சட்டமாவதானால் பிரயோஜனம் இருக்கும் என்றால் அது ஒரு குறிப்பிட்ட அளவில்தான் இருக்கும். காரணம் நாம் இப்போது இந்தக் கடன் வசூலை ஒரு வருடத்திற்குத்தான் ஒத்திவைக்கிறோம். ஏற்கெனவே 30 சதவீதம், 40 சதவீதம் வட்டி என்று பேசிக் கடன் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சட்டப்படி 9 சதவீதம்தான். இன்னும் கந்துவட்டி இருக்கிறது. -நிலங்கள் அல்லது வேறு பண்டங்கள் ஆகியவற்றை அடமானம் வைத்தும் கடன் பெற்றவர்கள் இருக்கிறார்கள். இன்னும் ப்ரோ நோட்டாக ஒன்றுக்கு மூன்று மடங்கு எழுதப்பட்டு வாங்கிக் கொண்டிருக்கிற கடன்களும் உண்டு. நம் மாநிலம் ஒன்றில்தான் மணிலெண்டர்களைக் கட்டுப்படுத்தக் கூடிய சட்டம் கிடையாது. வேறு ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் மணிலெண்டர்கள் யார், யாருக்கு எப்போது எந்த அளவு கடன் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை எல்லாம் ரிஜிஸ்தர் செய்ய வழிமுறை இருக்கிறது. பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே உங்கள் அனுமதி யுடன் படிக்கிறேன்.

“Registration of money lenders is compulsory in M.P., Bihar, Bombay, East Punjab and Bengal. Failure to register debars a money-lender from seeking legal aid for the recovery of his dues. Penalties are also provided for carrying on money lending business without licence ALONE TRIUMPHS

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : We are not discussing about money-lenders here.

நீங்கள் இந்த பில்லைப்பற்றி மட்டும் பேசுங்கள். ஏற்கெனவே நாம் இதை 11 மணிக்குள் முடிக்கவேண்டுமென்று தீர்மானித்திருக்கிறோம். ஆகவே சீக்கிரம் முடியுங்கள்.

திரு. என். கே. பழனிசாமி : இப்போது வறட்சியின் காரணமாக நாம் இதுபோல ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறோம். ப்ளானிங் கமிஷனே பத்து வருஷங்களுக்கு ஒரு முறை நம் நாட்டில் இதுபோன்ற வறட்சி வருவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நமது மாநிலத்தில் இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிற வறட்சி நூறுண்டுகளாக காணாத வறட்சி என்று சொல்லப்படுகிறது. நீங்கள் ஜூலை, ஆகஸ்டு மாதம் வரை இந்த வறட்சி இருக்கும் என்று சொல்கிறீர்கள். அப்புறம் மழை பெய்கிறது என்றாலும்

1975 மார்ச் 11]

[திரு என். கே. பழனிசாமி]

உடனே பயிர் வைத்து கைக்குப் பணம் வந்துவிடப் போவதில்லை. விவசாயிகள் மாட்டிற்குத் தீவனம் கூடக் கிடைக்காது கஷ்டப்படுகிறார்கள் நாம் அவர்களை முதலில் ரீஹாபிலிட்டே பண்ணியாகவேண்டும். மழை பெய்கிறது என்றவுடனே அவர்களுக்கு தக்காவிக்கடன் கொடுத்து விதை வாங்க, உரம் வாங்க—தீவனத்திற்கு வழியின்றி பலர் இப்போது கால் நடைகளை எல்லாம் விற்று வருகிறார்கள்—அவர்கள் மாடு வாங்க எல்லாம் உதவி செய்தாகவேண்டும். உடனடியாக அடுத்த வருஷமே இந்தக் கடனை வசூலிக்க முடியாது. இதை ஒரு 3 ஆண்டு காலம் ஒத்தி வைக்க வேண்டும். அதோடு கூட்டுறவு சங்கங்கள், பாங்குகள் ஆகியவை பெனஸ்டி இண்ட்ரெஸ்ட் போடாமல் இருப்பதற்கும் வழிவகை செய்தாகவேண்டும்.

நாம் 1938-ஆம் ஆண்டு சட்டப்படி 1972இல் சட்டம் கொண்டுவந்தோம். கொடுத்த முதலேவிட இரண்டு பங்கு வட்டி கட்டப்பட்டிருந்தால் அந்த முதலையே ரத்து செய்து விடுகிற ஒரு சலுகை ஏற்கெனவே அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது.

(முற்பகல் 11-00)

1954-ம் வருஷத்திலே அதைவிட ஒரு வறட்சி ஏற்பட்டு, இது மாதிரி ஒரு சட்டம் இந்தச் சபையிலே கொண்டுவரப்பட்டது. அந்தச் சட்டம் கூட ஒரு வருஷ காலம் ஒத்தி வைக்கப்பட்டது. காரணம், வறட்சி தீர வில்லையென்று, 35 நாள் எக்ஸ்டென்ஷன் கொடுத்தார்கள்.

தவணையிலே கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கக் கூடிய முறையிலே அச்சுடத்தில் வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்த மாதிரி முறையில் இதை ஏன் செய்யக் கூடாது என்றுதான் கேட்கிறேன். வட்டியையெல்லாம் 3 வருஷத்திற்கு ஒத்தி வைப்பது, கடனை 3 வருஷம் கழித்து 5 தவணைகளிலே கட்டக் கூடிய வகையிலே வழிவகைசெய்யக் கூடாதா, இருக்கக் கூடிய கஷ்ட நிலையில், அவர்களுடைய கடனைப் போக்கி, நிவாரணப் படுத்தி, ரீஹோபிலிட்டே செய்து, உணவு உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்பது தான் இந்த மசோதாவின் நோக்கம். இவையெல்லாம் இல்லாவிட்டால் எப்படி உணவு உற்பத்தி செய்ய முடியும்.? விவசாயி நன்றாக இருந்தால் தானே? அந்த நோக்கம் இதில் நிறைவேறுகிறதா? நிறைவேறுகிற வகையில் இந்த மசோதாவைத் திருத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

*THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Sir, when I go through this Bill, I am inclined to welcome it in principle. When I go through it rather seriously, I find that there are a lot of loopholes in this.

First of all, in the definition of 'agriculturist' there is no provision at all for agricultural labour. Agricultural labour will be definitely involved, when the agriculturist is suffering. So, there should be some provision by which if an agricultural labourer who has

[Thiru K. M. Subramaniam] [1975 மார்ச் 11]

got slender means has mortgaged or pawned some small article with the Marwari or pawn-broker, he should also be given certain relief.

Secondly, so far as the time is concerned, June 1974 is not the proper time. For example, in Coimbatore district actually 'varatchi'—drought started after June 1974. There should be a provision that it should include up to June 1975 and not 1974.

Coming to exemptions, I have to agree with Mr. Krishnamurthy that private money lenders are very few now. Only people who do not know the various ways getting money through Government, Co-operative Societies and scheduled banks go to the private money lenders. It is stated here that even debts due to the State Government is exempt. The State Government is trying to protect the, agriculturists. I can understand about rent. But it is said here 'any sum payable to the State or the Central Government or to any local authority, whether by way of revenue, tax, cess, or loan or otherwise' I am only trying to point out that loan to the State Government should be classified really as a loan.

I am now coming to the other subject. The nationalised banks, scheduled banks are also expected to open branches throughout the villages in order to help the agriculturists. They have advanced loans to the agriculturists. This Bill says that they are exempt. So, the scheduled banks can legally proceed against the borrowers. What is the use of having scheduled banks, co-operative societies, all extending their area of operation in villages? The very purpose of nationalisation is to help the needy and not the rich. Now all these banks are exempt. This means, this Bill is only to exhibit to the poorer classes that we are doing something but which we are not doing at all. I will finish it by saying that the Bill as published has to be completely remodelled. If you want to help the agriculturists, it is very necessary to do it. I have given certain amendments and they should also be incorporated in the main Bill so that the needy agriculturists may be helped and not the rich.

*திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, விவசாயிகளுக்கான தற்காலிகக் கடன் நிவாரண மசோதாவை வரவேற்று ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய தமிழக அரசு இன்றைக்கு விவசாயிகள் பட்டிருக்கிற கடன்களிலிருந்து

1975 மார்ச் 11]

[திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம்]

தற்காலிகமாக நிவாரணம் அளிக்கின்ற விதத்திலே, ஒரு மசோதாவை கொண்டு வந்திருப்பது உள்ளபடியே விவசாயிகள் வரவேற்று பாராட்டு வார்கள் என்று நான் நிச்சயமாக நம்புகிறேன்.

நேற்றையதினம் கூட நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள் விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் அளிக்கக் கூடிய விதத்திலே தக்காலிக் கடன்கள், ரூ. 500-ல் இருந்து, ரூ. 2,000வரை வழங்குவதாக நிதிநிலை அறிக்கை விவாதத்திற்குப் பதில் அளிக்கும்போது குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அது வரவேற்கக் கூடிய ஒன்றாகும். அதேபோல், வறட்சி நிவாரணப் பணிகளை எடுத்துக் கொண்டு, பல்வேறு திட்டங்களை நிறைவேற்றும்போது, விவசாய அபிவிருத்திகளைப் பற்றியும் இணைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கூற விரும்புகிறேன். விவசாயிகளுக்குக் கிணறு வெட்டி வறட்சி நிவாரணப் பணியிலே ஒதுக்கியிருக்கிற பணத்திலே கணிசமான தொகையை கிணறுகளை ஆழப் படுத்துவதற்காகக் கொடுக்கவேண்டும். அதற்காகக் கொடுக்கின்ற கடன்களிலே 50 சதவீதம் மானியமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றைக்குத் தனியார் கடன்களை மட்டும் ஒத்தி வைப்பதை நாம் இந்தக் பார்க்கிறோம். மற்றக் கூட்டுறவுக் கடன்களையும், நிலவள வங்கிகளுடைய கடன்களிலிருந்தும் தற்பொழுது ஓரளவாவது நிவாரணம் அளிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஜப்பான் போன்ற நாடுகளில் ஓவர் டியூலே வருவது கிடையாதாம். அந்த அளவு அங்கே கடன்கள் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டு, விவசாயிகள் ஓவர் டியூஸ் ஆகாத அளவு அங்கேயிருக்கிற கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் செயல்படுகின்றன. அதே முறையிலே, நம்முடைய தமிழகத்திலே உருவாக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்ய Tamil Nadu Industrial Investment Corporation. இருப்பதைப் போல், விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்ய Tamil Nadu Agriculturist Investment Corporation என்கிற அமைப்பு இருப்பதைப்போல், ஏகாவது ஒரு அமைப்பை உருவாக்கி விவசாயிகளுக்குப் பல்வேறு வசதிகளைச் செய்து தரவேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயிகள் பல்வேறு முனைகளிலே கடன்களைப் பெறுகிறார்கள். அதைத் தவிர்த்து, விவசாயிகள் ஒரே முனையிலே கடன்களைப் பெறுவதற்காக நாம் முனையவேண்டும். விவசாயிகள் எங்கெங்கு கடன் கிடைக்கிறதோ அங்கங்கு பெறுகிறார்கள். தனியாரிடம் கிடைத்தால் பெற்றுக் கொள்கிறார்கள் கூட்டுறவு சங்கங்களிலும் கிடைத்தால் பெற்றுக் கொள்கிறார்கள். நிலவள வங்கிகளிடம் கிடைத்தால் பெற்றுக்கொள்கிறார்கள். வங்கிகளிலே கடன் கிடைத்தால் பெற்றுக் கொள்கிறார்கள். இப்படி பல முனைகளில் கடன் கிடைப்பதால் அவர்களை அறியாமல் எங்கெங்கு கடன்களைப் பெற்றுக் கொள்கிறோம் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளாமல் அவர்கள் கடன்களைப் பெற்று வருகிறார்கள். அவர்கள் ஒரே முனையில் கடன்களைப் பெற்றால் எவ்வளவு பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள அவர்களுக்கும் வாய்ப்பிருக்கும். ஆகவே, விவசாயிகள் ஒரு முனையிலே கடன் பெற வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம்) [1975 மார்ச் 11]

அதைப்போலவே, இன்றைக்குத் தமிழக அரசு நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தின்கீழ் ஆளுரான் சர்க்கரை ஆலைக்குச் சொந்தமாகவிருந்த நிலங்களை சர்க்கரை ஆலைக் கார்ப்பரேஷன் மூலமாக, ஆர்ஜிதப்படுத்தியிருப்பது வரவேற்க கூடிய ஒன்றாகும். அதுவும் விவசாயத்திற்குச் சம்பந்தப்பட்டது. அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையிலே தமிழகத்திலே விவசாயிகளுக்குத் தற்காலிகமாகக் கடன் நிவாரணத்தின் மூலம் கடன்களை ஒத்தி வைத்திருப்பதை வரவேற்கிறேன். அது தற்காலிகமாக இல்லாமல் நிரந்தரமாக, விவசாயிகள் கடன் தொல்லைகளிலேயிருந்து விடுபடுவதற்கு அரசாங்கம் நிரந்தர பரிசீலனைகளைக் காண முயற்சிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த மசோதாவை ஆதரித்து முடித்துக் கொள்கிறேன், வணக்கம்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இன்றையதினம் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய மசோதாவைப் பொறுத்தவரையிலே, நம்முடைய அரசாங்கம் ஏழை எளியவர்களுக்கு நன்மை செய்யதாக ஒரு தோற்றத்தைக் கொடுத்துவிட்டு, ஆனால் அதே நேரத்தில் உண்மையாக ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்கு நன்மை அளிக்கக்கூடிய அளவுக்கு இந்த மசோதா இருக்கிறதா என்கிற ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டால், நிச்சயமாக இங்கே எடுத்துக் சொல்லிய அளவுக்கு அது நன்மை செய்யாது, செய்யவில்லை என்பதைத் திட்டவாட்டமாக நான்குறிப்பிட முடியும். ஸ்பேட்மென்ட் ஆப் ஆப்ஜக்ட்ஸ் அண்ட் ரிசன்ஸில் கடன்பட்ட விவசாயிகளுக்கு நன்மை அளிக்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு இது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், உண்மையாகவே நன்மை செய்கிறதா என்றால், இல்லை. ஏறத்தாழ 90 சதவிகிதம் விவசாயிகள் இன்றைய தினம் கடன்பட்டிருக்கிறார்கள்—கூட்டுறவு சொஸைட்டியிலேதான் பணத்தை வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்லாமல் இங்கே 'Exception' என்ற ஒரு ஷரத்து இருக்கிறது. அந்த ஷரத்திலே "Debt" does not include— (i) rent or compensation for the use and occupation of house property" என்றெல்லாம் போட்டுவிட்டு அதற்குபிறகு வேறு ஷரத்திலே 'any sum payable to any Co-operative Society . . . ' என்று திட்டவாட்டமாகப் போடப்பட்டிருக்கிறது. அது மட்டுமல்லாமல் 'any banking company to which the Banking Regulation Act, 1949 applies'

என்று இருப்பதால் ஷெட்யூல்ட் பேங்க்ஸ், நேஷனலைஸ்டு பேங்க்ஸ், கூட்டுறவு சங்கங்கள் இவைகள் எல்லாம் கடன் கொடுத்திருந்தால் அதற்கு நிவாரணமாக இதிலே ஒன்றும் சொல்லப்படவில்லை, இவைகளிலேதான் 90 சதவிகிதத்திற்கு மேற்பட்ட விவசாயிகள் கடன் வாங்கியிருப்பார்கள்., ஆகவே அவர்கள் எவ்வாறு இந்தச் சட்டத்தினால் பயன் அடையமுடியாது என்று நான் சொன்னால் அதை யாரும் மறுக்க முடியாது, இல்லை யென்று சொல்லமுடியாது. அமைச்சரவையிலே இருக்கிற பல அமைச்சர்கள் விவசாயத்திலே ஈடுபட்டவர்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் தெரியும், திரு. அன்பில் தர்மலிங்கத்தைக் கேட்டுப் பாருங்கள், அவர்களை ரகசியமாகக் கேட்டுப் பாருங்கள், நன்மை செய்

1975 மார்ச் 11]

(டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே)

கிறதா இது என்று, இல்லை என்றுதான் சொல்வார்கள். ஏராளமான கடிதங்கள் எனக்கு இதைப்பற்றி வந்திருக்கின்றன. பல மாவட்டங்களிலிருந்து வந்திருக்கின்றன.

குறிப்பாக, தஞ்சை மாவட்டத்திலிருந்து கூட ஏழை எளிய விவசாயிகள் எனக்கு எழுதியிருக்கிறார்கள். 'தாடி பயிர்செய்ய முடியாமல் நாங்கள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம், 95 சதவீதம் கோவாப் ரேடிவ் பேங்குகள் போன்றவற்றில்தான் வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறோம் ஆகவே அந்த கிளாஸை திருத்தியமைக்கவேண்டுமென்றும் ஆகவே இந்த மசோதா அவர்களுக்கு உதவி செய்யாது என்றும்' எழுதியிருக்கிறார்கள்.

அது மட்டுமல்ல இதில் சில முரண்பாடுகள்-லெக்குணஸ் இருக்கின்றன. அண்மையிலே எனக்கு ஒரு கடிதம் வந்தது. அதிலே ஒரு கருத்தை சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். இந்த மசோதாவைப் பயன்படுத்தி கொஞ்சநஞ்ச நிலம் வைத்துக்கொண்டிருந்தாலும் நகரத்திலே வேறு தொழில் செய்துகொண்டிருக்கக்கூடியவர்கள்— ஒரு அம்மாள் சொல்லியிருக்கிறார்கள், 3 ஆயிரம் நான் கடன் கொடுத்தேன், நகரத்திலே 1 லட்சத்து ஐம்பதாயிரம் மதிப்பிற்கு வீடு வைத்திருப்பவருக்கு கொடுத்தேன், ஆனால் அந்த நிலத்தைக் காட்டி இதிலிருந்து தப்பித் கொள்ள முயற்சித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட முரண்பாடுகள் எல்லாம் இருக்கின்றன, இதை நீக்குவது அரசாங்கத்தினுடைய கடமை. ஏதோ அரைகுறையாக, அவசரத்தின் காரணமாக, ஏதோ ஆர்டினன்ஸ் போட்டு விட்டார்கள் என்பதற்காக எந்தவிதமான நன்மையும் செய்யாத முறையிலே இந்த மசோதா இருப்பது மட்டுமல்ல, டிராப்டும் சரியில்லை., நான் இப்படிச் சொல்வதால் சட்ட அமைச்சர் கோபித்துக்கொள்ளக் கூடாது. நான் உண்மையைச் சொல்லுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : நீங்கள் உண்மையைச் சொன்னால் நான் இல்லையென்று சொல்லமாட்டேன். 1952-ஆம் ஆண்டிலே ஒரு சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. அதைத்தான் பாலோ செய்திருக்கிறோம், எங்கே தவறு இருக்கிறது என்று சுட்டிக்காட்டினால் பரவாயில்லை.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : 1938-ஆம் ஆண்டு சட்டம் ராஜாஜியால் கொண்டுவரப்பட்ட சட்டம். அதற்கும் இதற்கும் வேறுபாடு இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அது வேறு, இது வேறு, அதற்கும் இதற்கும் வேறுபாடு இருக்கத்தான் செய்யும். 1938ஆம் ஆண்டுச் சட்டத்திலே என்ன கொண்டு வரப்பட்டது., இதிலே என்ன இல்லை என்று தெளிவாகச் சொன்னால் நான் பதில் சொல்லத் தயாராக இருக்கிறேன்.

[1975 மார்ச் 11]

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : நான் கன்ஸ்ட்ரக்டிவ் சஜ்ஜஷனாகக் கொடுக்கிறேன். இதிலே 'Exception' என்று ஏறத்தாழ 8 ஷரத்துக்கள் போட்டிருக்கிறீர்கள். இதை நீங்கள் மாற்றி அமைக்கவேண்டும். கோவாப் ரேடிவ் பேங்குகள் மூலமாகத்தான் 90 சதவீதம் வாங்கியிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அதிலே ஒன்றும் பிரச்னையில்லை. கோவாப் ரேடிவ் ஸ்டேஷன்பற்றி நாம் முடிவு எடுக்கிறோம். டிரவுட் அபக்ட்ட ஆக இருந்தால் நோ கலெக்ஷன் என்று இருக்கிறது. சிறு பகுதியாக இருந்தால் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் விசாரித்துச் சொன்னால் அதற்கும் கொடுக்க தயாராக இருக்கிறோம். கோவாப் ரேடிவ் ஆக்டிற்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் கிடையாது.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : சட்டத்தின் மூலமாக திருத்தத்தைக் கொண்டுவரவேண்டும். இது போதாது, நாம் உத்தரவு போட்டுவிட்டு அதற்குத் தகுந்த வகையிலே ஸ்டேச்சுட்டரி அமெண்ட்மெண்ட் கொண்டு வரவில்லை என்று சொன்னால் என்ன பிரயோஜனம்? கோர்ட்டிற்குப் போனால் அதிகாரிகள் தொல்லைகள் கொடுக்கமுடியும். the Government must bring forward proper amendments to this Bill என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. இதை லா டிபார்மெண்டுக்கு அனுப்பி சட்ட அமைச்சர் பெரிய ஸார். அவர்களே ஒரு சிறந்த அட்வேகேட்- இதைப்பற்றி அவரேயோசித்துப் பார்த்து விட்டு நான் சொல்லக்கூடிய கருத்து சரிதானா என்பதைப் பார்த்து முடிவு எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. கா. வேழவேந்தன் : தலைவர் அவர்களே, இங்கே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற கடனப்பட்ட விவசாயிகள் தற்காலிக நிவாரணச் சட்டத்தை வரவேற்று சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு நாட்டிலே கடன் கொடுத்தவர்கள் வட்டி வேந்தர்கள் கடனுக்காக விவசாயிகளை வெளியேற்ற வேண்டும், அவர்களைப் பழிவாங்கவேண்டுமென்று எண்ணிக்கொண்டிருந்த நேரத்திலே வரப்பிரசாதமாக இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அதுவும் 16-1-1975 முதல் அமலுக்கு வருகிறது. நம்முடைய கழக அரசைப் பொறுத்தவரையில் இப்படிப்பட்ட அறிவிப்புகள் விவசாயிகளுக்கு நன்மைகளைச் செய்துவருகிறது. நீதி மன்றத்திக்குப் போய் டிகிரி வாங்கிவந்து வீட்டிற்குள் அமீனாவுடன் நுழைந்து ஜப்தி செய்வது போன்ற நடவடிக்கைகள் எல்லாம் இனிமேல் இதனால் முடியாது., அதற்கெல்லாம் இது மிகப்பெரிய தடையாக இருப்பது மட்டுமல்லாமல் ஏற்கனவே கொடுக்கப்பட்ட கடன்களினால் சிறந்த முறையிலே தங்களுடைய பணிகளைச் செய்யமுடியாமல் இருந்த விவசாயிகளுக்கு இது ஒரு பெரிய நிவாரணமாக அமைந்து இருக்கிறது.

(திரு. கா. வேழ வேந்தன்)

[1975 மார்ச் 11]

அது மட்டுமல்ல ஒருவருக்கு இரண்டாயிரம் ரூபாய் அளவிற்கு 5 கோடி ரூபாய் வரையில் தற்காலிக கடனாக விவசாயிகளுக்கு கலெக்டர்கள் மூலமாக வழங்கப்படும் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்திருப்பது வரப்பிரசாதமாக அமைந்திருக்கிறது.

அது மட்டுமல்ல, எங்கே கிணறு வெட்டுகிற விவசாயிகளுக்குத்தான் பயன்கிடும் நீலகிரி போன்ற மலைப்பிரதேசங்களில் இருக்கின்ற விவசாயிகளுக்குப் பயன்கிட்டாமல் போய்விடுமோ என்ற அச்சத்தைப்போக்குகிற வகையில் நீலகிரியிலே இருக்கிறவர்களுக்கும் 10 லட்சம் ரூபாய் அளவிற்கு தள்ளுபடி செய்து, உருளைக் கிழங்கு பயிர் செய்யக்கூடிய விவசாயிகளுடைய கடன்களையும் ஓராண்டுக்குத் தள்ளி வைத்து இருப்பதாக முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்திருப்பது மகிழ்ச்சியான செய்தியாகும்.

வக்கீல்களுக்கு வேலையில்லாமல் போய்விடுமோ என்று சிலர் தெரிவித்தார்கள். நானும் வக்கீல் இனத்தைச் சேர்ந்தவன் என்ற முறையிலே சொல்லிக்கொள்கிறேன், இப்போது புரகிபிஷனக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம், இதிலே இல்லாத வழக்குகள் அதிலே வந்துவிடும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இங்கேசூட ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் இது விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் அளிக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள் இந்த அளவிலே விவசாயிகள் கடன் பட்டதற்குக் காரணம் என்ன? அவர்களுக்குக் கொடுக்கிற உரத்திற்கு வரியை உயர்த்தியது மத்திய அரசுதான். சென்ற ஆண்டிற்கு முந்தைய ஆண்டு பம்புசெட்டுக்கு வரியை உயர்த்தியது மத்திய அரசுதான். உரம் பம்புசெட்டு போன்றவற்றிற்கு வரியை உயர்த்திய காரணத்தினால் தான் விவசாயிகள் மேலும் கடனாகியிருக்கிறார்கள். இதற்கெல்லாம் யார் பொறுப்பு என்று பார்க்க வேண்டும். நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் தெளிவாகச் சொன்னார்கள் மத்திய அரசாங்கம் செய்வது எப்படியென்றால் குதிரை கீழே தள்ளியது மட்டுமல்லாமல் குழியையும் பறித்ததாம், அதைப்போன்று மத்திய அரசு விவசாயியை இந்த நிலைமைக்கு ஆளாக்கிவிட்டு விவசாய முனையிலே வரியைப் போடுகள், ஈரல் ரிசோஸ்சல் மேல் வரிப்போட்டு எங்களுக்குக் கொடுத்தால்தான் உரிய நிதியைத் தருவோம் என்று சொல்லியிருப்பது விவசாயின் தலையின்மேல் பாரததை ஏற்றிவிடுகிறார்களே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நேரமில்லை, ஆக்டைப்பற்றி இரண்டு வார்த்தைகள் சொல்லுங்கள்.

[1975 மார்ச் 11]

திரு. கா. வேழவேந்தன் : சட்டத்திலே இருக்கிற விவரங்கள் போதுமானவை அல்ல என்றும் கூட்டுறவு சங்கங்களிலிருந்து வாங்குகிற கடன்களை வசூலிக்காமல் இருப்பதற்கு இதிலே புரவிஷன் இல்லையென்றும் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொன்னார்கள்.

கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் கடன்களைக் கூட வசூலிப்பதில்லை. எங்காவது திருப்பிக் கொடுக்க முடியும் என்றால் அதைத் தடுக்க வேண்டிய அவசியம் கூட இல்லை. கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் அந்தக் கடன் திரும்ப வந்தால்தான் அடுத்த ஆண்டுக்கு ரிசர்வ் பாங்கி மூலம் பணம் தேவை என்று கேட்க முடியும். பணம் திரும்ப வரவேண்டும். இதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று கூறி இதை மனதார வரவேற்று அமைகிறேன்.

திரு. எஸ். வடிவேல் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, வணிக வரித் துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் கடன் ஒத்திவைப்பு மசோதாவை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஓராண்டு என்பதை மூன்று ஆண்டுகள் என்று மாற்றியமைக்க வேண்டும். எட்டிலே வராத கடன், கோர்ட்டுக்குப் போகாத கடன்களும் உண்டு. அரிசன மக்கள், நகர சுத்தித் தொழிலாளர்கள் ஒரு ரூபாய் பணம் கடன் வாங்கி அரை ரூபாய் வட்டி கொடுக்கிறார்கள். 1-ம் தேதி அவன் நேரிலே வந்து கெடுபிடி செய்து வசூலித்து விடுவான். அவன் தான் கோர்ட், அவன்தான் போலீஸ், அவன்தான் எல்லாம். அந்த மாதிரி வசூலிக்கக்கூடாது என்று அவர்கள் மேல் கடுமையாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். உத்திரப் பிரதேசத்தில் அப்படி வசூல் பண்ணியவர்கள் மேல் கடுமையாக நடவடிக்கை எடுத்து தண்டித்திருக்கிறார்கள் என்று பத்திரிகையில் பார்த்தேன். உத்திரப் பிரதேசத்தில் அரிசன மக்கள், ஆதிவாசிகள் கடன்கள் அவ்வளவு ரத்து செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நாமும் அவ்வாறு அந்தக் கடன்களை ரத்து செய்வது பற்றி பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஹைகோர்ட் நீதிபதியாக இருந்த திரு. கணபதியா பிள்ளை அவர்கள் ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஒரு விவசாயிக்கு 360 ரூபாய்தான் வருமானம் கிடைக்கிறது என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு அந்த விவசாயத் தொழிலாளர்கள் பஞ்சத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். சித்திரை மாதம் 1-ம் தேதி பிறந்தால் தட்டுமுட்டுச் சாமான்கள், குவளைகள், லோட்டாக்கள் எல்லாம் அடகு வைக்கப்பட்டு சாப்பிடும் நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் உத்திரப் பிரதேசத்தைப் போல் நம் முடைய மாநிலத்திலும் கடன் ரத்து செய்யும் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவது பற்றிப் பரிசீலித்து ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1975 மார்ச் 11]

(திரு எஸ். வடிவேல்)

உழவுத் தொழில் சம்பந்தப்பட்டவரை ஜெர்மனி, ஜப்பான் போன்ற நாடுகளில் 50 ஆண்டுக் கால கடன், 30 ஆண்டுக் காலக் கடன் கொடுக்கிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்திலும் வீடு கட்ட 20 ஆண்டுக் காலக் கடன் கொடுக்கிறார்கள். நில அபிவிருத்தி செய்ய ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்கு அத்தகைய நீண்ட காலக் கடன்களைக் கொடுக்க அரசு முன்யோசனையும்.

“உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார் மற்றெல்லாம் தொழுதுண்டு பின்செல்பவர்”

என்று நம்முடைய வள்ளுவப் பெருந்தகை ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சொன்னார். இன்று

“உழுதுண்டு வாழ்வார் எல்லாம் சாவார் தொழுதுண்டு பின்செல்பவர் தொந்திபெருப்பார்”

என்று மாற்றியமைக்கும் நிலைமைதான் இருக்கிறது. உழவுத் தொழிலாளர்களுக்காகப் பாடுபடக்கூடிய இந்த அரசு பரிசீலனை செய்து கடன்களை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ.பி. இராமன் : தலைவர் அவர்களே, பேசிய மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள், உறுப்பினர்கள் எல்லாம் இந்தச் சட்டத்தின் குறிக்கோளை வரவேற்றிருக்கிறார்கள். அதையொட்டி அவர்களுடைய பேச்சில் அவர்கள் நினைத்த காரியத்தையும் எடுத்துச் சொல்லி இணைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்களே தவிர இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரை வரவேற்கத்தக்க முற்போக்கான சட்டம் என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தின் குறிக்கோளை நாம் முதலில் பார்க்க வேண்டும்.—

‘Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Act

பல்வேறு கடன்களைப் பெற்ற அல்லது கடன் பட்டிருக்கும் விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் அளிக்கும் தற்காலிகச் சட்டம். தொழிலாளர்களின் பல்வேறு இனங்களைப் பற்றிப் பேச வேண்டுமென்றால் பல்வேறு சட்டங்களைக் கொண்டு வர வழிமுறைகள் இருக்கின்றன. இன்றைக்கு வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள், விவசாயிகள் கடனுளியாக இருக்கிறார்கள், அவர்களுக்குத் தற்காலிகமாக நிவாரணம் அளிக்க வேண்டும், தனிப்பட்டவர்களிடம் கடன் பட்டுத் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க வேண்டுமென்ற முறையில் இது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. அதுதான் முக்கியக் குறிக்கோள். அரசாங்கக் கடன்களைத் தள்ளி விட்டார்கள். விதிலிலுக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். வங்கிக் கடன்களுக்கு விதிலிலுக்கு. அதைப் பற்றிச் சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கமாகச் சொன்னார்கள். அரசாங்கம் எந்த முற்போக்கான சட்டமானாலும் நிலைமைக்குத் தகுந்தாற்போல் ஏற்றுக் கொண்டு தனியாக உத்தரவு பிறப்பிக்கும்.

(திரு ஓ. பி. இராமன்)

[1975 மார்ச் 11]

‘Collection of loan instalments in drought-affected areas’.

“I am to invite your attention to the policy announcement made by the Chief Minister on the floor of the Legislative Assembly on 18th December 1974 to the effect that the collection of loan instalments from the ‘co-operative institutions will be postponed in the drought-affected areas”

என்று எக்சிக்யூட்டிவ் ஆர்டர் செயலாளர் மூலமாகப் பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வகையில் பாதுகாப்பு இப்போதே இருக்கிறது. அரசு கடன்களும் தள்ளிப் போட வேண்டுமென்று ரெவின்யூ இலாகா மூலம் தாக்கீது அனுப்பப் பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தின் மிகப் பெரிய முக்கியமான குறிக்கோள் தனிப்பட்டவர்களிடம் உண்மையான விவசாயிகள் கடன்பட்டு நீதி மன்றத்தின் மூலமாக ஓராண்டுக் காலத்திற்கு அவர்களை அச்சுறுத்த முடியாத அளவுக்கு தற்காலிகமான பரிகாரம் தேவை என்பதற்காகக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது.

ஓராண்டு போதாது, மூன்று ஆண்டு என்று ஆக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். வறட்சி தொடர்ந்து இருக்குமென்று எதிர் பார்க்கக் கூடாது. மழை பெய்து நல்ல நிலை ஏற்படும். மேலும் வறட்சி கடுமையாக இருந்தால் அப்போதைக்கப்போது செய்து கொள்ளலாம், சட்டத்தைத் தேவைக்கேற்ப திருத்திக் கொள்ளலாம். ஆகவே, மூன்று ஆண்டு என்று போடத் தேவையில்லை. அரசு உன்னத நோக்கத்தோடு விவசாயிகளுக்காகக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற கடன் நிவாரணச் சட்டத்தை எல்லோரும் வரவேற்றிருக்கிறார்கள். சில விதிவிலக்கு சொல்லியிருக்கிறார்கள் இன்கம் டாக்ஸ், விவசாய வருமான வரி, பற்றியெல்லாம் சேல்ஸ் டாக்ஸ் பற்றியும் உறுப்பினர்கள் சொல்லி ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று முடிவு செய்து ஏற்றுக் கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது. இதை எல்லோரும் ஏகமனதாக ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. பெ. சௌந்தர பரண்டியன் இந்த சட்டத்தின் சி பிரிவில்

“‘debt’ means any sum of money which a person is liable to pay under a contract (express or implied) for consideration received and includes rent in cash or kind which a person is liable to pay or deliver in respect of the lawful use and occupation of agricultural land.”

என்று இருக்கிறது. நான் சொன்ன வாழைக்காய் வியாபாரி பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் எந்தக் குறிப்பும் சொல்லவில்லை. இதில் நிவாரணம் அளிக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தனிப்பட்ட பிரிவை சட்டத்தில் நுழைத்தால் டிஸ்கிரிமினேஷன் வந்து விடும். சட்ட இலாகாவில் கூர்ந்து கவனித்து தனியாக சட்டத்தில் போட இடம் தராதது என்று கூறியிருக்கிறார்கள். எனவே, அதை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது என்று அரசுத் தரப்பில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1975 மார்ச் 11]

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Sir, the Hon. Minister has not mentioned anything about the loans given by the Scheduled Banks. What will happen to such loans?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் செட்டியல் பாங்கு பெற்றுத்து மத்திய சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்,

திரு. சோ. அழகர்சாமி: ஜன் மாதம் 1974-ம் ஆண்டு முடிவாகிற பசலிக்கு குத்தகை பாக்கிக்கு மட்டுந்தான் நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடாது. இந்த ஆண்டு ஜன் 1975-ம் வருஷம் பாக்கிக்காக நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடிய ஆபத்து இருக்கிறது. அது சம்பந்தமாக அமைச்சர்கள் கருத்து என்ன?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: இந்த ஆண்டு விளைந்த பகுதிகள், விளையாத பகுதிகள் இருக்கின்றன. இந்தச் சட்டத்தில் கொண்டு வருவது இதற்கு முன்னால் உள்ள பழைய பாக்கிகளைப் பொறுத்துத்தான். மற்ற தற்கு ஃபேர் ரெண்ட் ஆக்ட் இருக்கிறது. அதன்படி முடிவு செய்ய வேண்டும்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: ஃபேர் ரெண்ட் ஆக்ட்டு குத்தகை நிர்ணயம் செய்யலாம். குத்தகை செலுத்த முடியாத நிலைமையில் அவன்மீது நடவடிக்கை எடுப்பதைத் தடுக்க முடியாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர்: அதைத் தனி விவாதமாகப் பேசிக் கொண்டிருப்பது சரியாக இல்லை.

(முற்பகல் 11:30).

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: தலைவரவர்களே, ஃபேர் ரெண்ட் ஆக்ட், கல்டிவேடிங் டெனன்ட்ஸ் புரொடெக்ஷன் ஆக்ட், இந்த இரண்டு சட்டத்திலும், ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் விளையாவிடால் அதற்கு வாரத்தை ரத்து செய்வது என்பது தனிச்சட்டமாக ஏற்கெனவே இருக்கிறது. விளையாத விவசாயிகள் அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். இப்போது நாம் கொண்டு வந்திருக்கிற சட்டம் பரவலாக வறட்சி இருக்கிற காலத்திலே முன்னாலே உள்ள கடனை வசூலிக்கக் கூடாது என்பதற்காகத்தான்.

திரு கு. காமாட்சி: தலைவரவர்களே, பொதுவாக இந்தச் சட்டம் எல்லா விவசாயிகளுக்கும் நீட்டிக்கப்படுமானால் நலமாக இருக்கும். கோவாபரேடிவ் சொசைடி மூலமாக கொடுக்கப்படுகிற கடன்களைப் பொறுத்த வரை வறட்சிப் பகுதிகளுக்கு மாத்திரம் விதி விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்றப் பகுதிகளுக்கும் விஸ்தரிக்கப்படுவதற்கான வாய்ப்பு சட்டத்தில் ஏற்படுமாவென்று அறிய விரும்புகிறேன். கோவாபரேடிவ் பாங்க் கடன் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நேஷனலைஸ்ட் பாங்க் கடன் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவைகளைக் கட்டுப் படுத்தவதற்கு இந்தச் சட்டம் இடம் தருமா வென்றும் அறிய விரும்புகிறேன்.

[1975 மார்ச் 11]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் ; தலைவரவர்களே, தேசிய மயமாக
கப்பட்ட வங்கிகளைப் பொறுத்து, அதை மத்திய அரசு ஏற்றுக் கொள்ளாது.
கோவாபரேடிச் சொசைடி மூலமாக கொடுக்கப்பட்ட கடன் பூராவும்
ரிசர்வ் வங்கி கொடுக்கிற கடனாகும். ஆகவே அதையும் இந்தச் சட்டத்தில்
கொண்டுவர இயலாது. ஆனால் ரிசர்வ் வங்கியை அணுகி அது ஒத்துக்
கொண்டபடி, வறட்சிப் பகுதி என்று நோடிபை செய்யப்பட்ட பகுதிகள்,
மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் இந்த அளவிற்கு விளையவில்லை என்று சர்டி
பிகேட் கொடுக்கிறாரோ அந்தப் பகுதிகள் ஆகியவைகளில் கூட்டுறவுக்
கடன்களை வசூலிக்கக் கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறோம். கூட்டுறவுத்
துறையைப் பொறுத்த வரையில் கவலையிலலை. நேஷனலைஸ்ட் பாங்கு
களைப் பொறுத்த அளவிற்கு மத்திய அரசாங்கம் ஒத்துக் கொள்ளவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் ; பேரவை முன்னுள்ள
கேள்வி ; தமிழ் நாடு, 1975-ஆம் ஆண்டு, கடன்பட்ட விவசாயிகள்
(தற்காலிக நிவாரணம்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட
முன்வடிவு எண். 7/75) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படவேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு,
சட்ட முன் வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்
பட்டது.

Clause 2.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

‘That clause 2 do stand part of the Bill’.

THIRU N. K. PALANISAMY : Sir, I move the following
amendment :—

‘In clause 2, in sub-clause (c), after the words “occupation
of agricultural land”, add the words ‘and also interest and penalty
interest.’

‘In clause 2, after sub-clause (c), add the following new sub-
clause and renumber the sub-clauses (d) and (e) as (e) and (f) :—

(d) Debt after expiry of the period may be repaid in five
equal instalments.’

The amendment was duly seconded.

திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு தோல்வியுற்றது
பிரிவு 2, பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது

Clause 3.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is :—

“That Clause 3 do stand part of the Bill”

1975 மார்ச் 11]

THIRU N. K. PALANISAMY: Sir, I move the following amendment:—

“In Clause 3, for the words “before the expiry of a year from the date of commencement of the Act, *substitute* the words, “before the expiry of three years from the date of commencement of the Act.”

The amendment was duly seconded.

THIRU S. ALAGARSWAMY: Sir, I move the following amendment:—

“In Clause 3, for the words “before the expiry of a year from the date of the commencement of the Act, *substitute* the words, “before the expiry of three years from the date of commencement of the Act”.

The amendment was duly seconded.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: ஒரு நிமிஷம் இதில் பேச அனுமதி கோருகிறேன். இந்தத் திருத்தம் சம்பந்தமாக பதில் சொல்லும்போது அமைச்சரவர்கள், அந்தந்த காலங்களில் அவ்வப்போது வறட்சி ஏற்படுகிற காலங்களில் இப்படி ஒத்தி வைக்கக் கூடிய சட்டங்களைக் கொண்டுவரலாம் என்று சொன்னார்கள். இப்போதுள்ள நிலையில் கடன் வாங்குகிறார்கள், அடுத்த ஆண்டு நன்றாக விளைந்தாலும்கூட, இப்போது வாங்கிய கடனைக் கட்டுவதற்கு சங்கடப்படுவார்கள். இந்த பாக்கிக்காக கோர்ட் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டால் பல தொந்தரவுகளுக்கு ஆளாவார்கள். அவர்களுக்கு நல்ல நிவாரணம் அளிப்பதற்கு இதை 3 ஆண்டுகளுக்கு என்று செய்தால் தான் சரியாக இருக்கும். ஆகவே, தயவு செய்து ஒன்று என்பதை மூன்று என்று போட்டால் கடன்பெற்றவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கக் கூடிய வகையில் இருக்கும். இல்லாவிட்டால், இந்தச் சட்டம் ஏற்கெனவே வந்த நிவாரணச் சட்டம் மாதிரி பயனில்லாமல் போகும். ஆகவே, அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கக்கூடிய வகையில் 3 ஆண்டு என்று திருத்த வேண்டும். 3 ஆண்டு என்று போட்டால்தான் அவர்களுக்கு உண்மையில் நிவாரணம் அளித்ததாகும் என்று கேட்டு இப்படிச் செய்து நிவாரணம் அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு தோல்வியுற்றது.

பிரிவு, 3, பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவுகள் 4, 5, 6, 7, 8, 9 ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 1. முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

[1975 மார்ச் 11]

திரு. என். கே. பழனிசாமி : தலைவரவர்களே, இந்த மசோதா நிறைவேற்றுவதை ஆதரிக்கிறோம். கனம் அமைச்சரவர்கள் பதில் சொல்லக் கூடிய சமயத்தில் தொடர்ந்து வறட்சி இருக்குமானால் நாங்கள் புனரா லோசனை செய்து மறுபடியும் எக்ஸ்டெண்டு பண்ணுவதற்கு முயற்சி செய்வோம் என்று சொன்னார்கள். ஏற்கெனவே கனம் அமைச்சரவர்கள் சொன்னதற்குப் பிறகு கண்டிப்பாக மழை வரும்—அப்படி 10 மாதம் மழை இல்லையென்றால் மறுபடியும் மேலும் ஒரு வருஷத்திற்காவது வகை செய்யப்படுமா என்பதை அமைச்சரவர்கள் தெரிவிப்பார்களாவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவரவர்களே, அரசைப் பொறுத்த அளவிலே விவசாயிகளுக்குச் சிரமம் இருக்குமானால், நிச்சயமாகச் செய்யலாம்.

Sir, I move:—

“That the Tamil Nadu Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Bill, 1975 (L.A. Bill No. 7 of 1975), be passed”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, சட்ட முன்வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

(ஆ) தமிழ் நாடு 1974-ஆம் ஆண்டு நிலச்சீர்திருத்தங்கள் (நிலத் திற்கு உச்சவரம்பு கட்டுதல்) நான்காவது திருத்தச் சட்ட முன் வடிவு (ச. பே. ச. மு. வ. எண். 49/1974).

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

“தமிழ் நாடு 1974-ஆம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நிலத்திற்கு உச்சவரம்பு கட்டுதல்) நான்காவது திருத்தச் சட்ட முன்வடிவை* (சட்ட மன்றப் பேரவைச் சட்ட முன்வடிவு எண். 49/1974) பேரவை ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்” என நான் முன்மொழிய விழைகிறேன்.

தமிழ் நாடு 1961-ஆம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நிலத்திற்கு உச்சவரம்பு கட்டுதல்) சட்டத்தின் (தமிழ் நாடு சட்டம்: 58/1961) 73 (XIII) வது பிரிவின் மூலம், கரும்பு பயிரிடுவதற்குப் பயன் படுத்தப் படும் நிலங்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட விதிவிலக்கு தமிழ் நாடு 1971-ஆம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நிலத்திற்கு உச்சவரம்பு கட்டுதல்) சட்டத் தின் (தமிழ் நாடு சட்டம்: 41/1971) 3 (10) வது பிரிவின் மூலம் திரும்பப் பெறப்பட்டது. இவ்வாறு விதிவிலக்கு திரும்பப் பெறப்பட்டதனையடுத்து, அதன் விளைவாக, அரசு மேற்கொண்ட திரு ஆளுரான் சர்க்கரை ஆலையின் உபரி நிலங்களை நிர்வகிக்கும் பொருட்டு, தமிழ் நாடு 1961-ஆம் ஆண்டு 58-வது சட்டத்தின் 94-A (2) பிரிவின்கீழ் வகை செய்யப்பட்டுள்ளவாறு,

*1975 மார்ச் 8ம் தேதிய தமிழ் நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப் பட்டுள்ளது.